سبيل
الكل في سبيل الحق

Sebil

herşey hak için

Siyasi, edebî, tarihî haftalık gazete ● *25 Mart 1977*
Sahibi ve Başyazarı: Kadir Mısıroğlu ● *5 Rebi'ül âhır 1392*
Vilâyet Han Kat: 3 Nu: 204 *Cağaloğlu — İSTANBUL*

SAYI: 65 / BEŞ LİRA / BİR DM.

komünist ve siyonist oyunları bozmak için.. AP ÇÖKMELİ

Hadiselere Bakış'ta MUSTAFA YAZGAN yazıyor

MİLLÎ SELÂMET PİŞMAN ETMEZ!..

BATI TEFEKKÜRÜ VE İSLÂM TASAVVUFU

KİTAPLIK ÇAP VE HAYSİYETTE BÜYÜK VE TARİHİ BİR KONFERANS, — BUNDAN 15 YIL KADAR ÖNCE RAMAZAN AYINDA «AYDINLAR KULÜBÜ» LOKALİNDE MÜMTAZ BİR MÜNEVVERLER TOPLULUĞUNA VERİLDİ, — TERAVİHTEN SAHURA KADAR GEÇİDİ ÜSTÜSTE 3 GECE SÜREN KELÂM DERYASI, — O GÜN BUGÜN TEYP BANDLARINDAN BİR TÜRLÜ SÜZÜLMEMİŞ, TAMAMLANAMAMIŞ VE NİHAYET KELİMESİ KELİMESİNE BÜTÜNLEŞTİRİLMİŞ BULUNMAKTA, — HATİBİNİN, ÜSTÜNE TİTREDİĞİ VE «B.D. YAYINLARI»NDA KİTAPLAŞTIRMAK ÜZERE SAKLADIĞI VE DAHA EVVEL NEŞİR HAKKINI HİÇBİR YAYIN VASITASINA VERMEDİĞİ BİR İSLÂMİ ANA TEZ VE DÜNYA GÖRÜŞÜ HARİKASI — «SEBİL», KİTAPLAŞMADAN EVVEL ONU TEFRİKA ETMEK SURETİYLE «ÂB-I HAYAT» DEĞERİNDE SEBİLLİK İMTİYAZINI KAZANIYOR VE BÜYÜK ESERİ BU ÖLÇÜYLE TAKDİM EDİYOR.

Yakında başlıyoruz

• TESBİT

Sadık Özarslan

Okumaya korkuyorum

Üniversite ve yüksek mekteplerden bahsetmek niyetinde değilim. Gerçi oralar için de aynı şey söylenebilir. Hakikaten fakülte ve yüksek mekteplere girmek bir cesâret mes'elesi... Ana-babalar kara kara düşünüyorlar: **«Oğlumuzu ve kızımızı nasıl ve nerede okutacağız?»** diye. Neyse, bırakalım o tarafı.

Cidden okumaya korkuyorum... Günlük gazeteleri okumaya çekiniyorum efendiler. Her gün bir kara haber... Her gün bir değil, bin kara haber... Kara kara haberler karşısında okuyucular neyler?

Gün geçmiyor ki; bizi sarsan, insanımızı yıkan bir haber çıkmasın... Mânen ve maddeten bizi yıkan haberleri, resimleri göre göre... okuya, okuya bıktık, usandık artık. Herşeyi kara tarafından ele almak, memleketimize karamsar bir edâ ile bakmak bıktırdı, usandırdı cümlemizi.

Gazeteler; kâtilleri, katilleri resimlendiriyor. uğursuzlukları durmadan sergiliyorlar. Cinâyetler, cinayetler ve yine cinayetler... Ardı arkası kesilmiyor kötü haberlerin. Kara haberlere bir son verilmiyor. Korkuyorum gazeteleri okumaya. Çünkü biliyorum ki; bana hep kara haberler verecekler, yazdıkları ve resimledikleriyle ümid yıkıcılığı yapacaklar. Olmuyor beyler; olmuyor gazeteler!.. Yıkmayı abartma, yakmayı saklama çabaları hoş karşılanmıyor.

Bilmiyorum amma şu anarşik faaliyetlerde ve bunların şiddetlenmesi ve dozajının her gün biraz daha artmasında gazetelerin büyük mes'ûliyet payları vardır... Filânca şunu dedi; fişmekân bunu yedi, demekle iki tarafı birbirine düşürmenin, bir bakıma lâf götürüp getirmenin, yangına körükle gitmenin mânâsı yoktur, menfaati de... Evvelâ anarşiyi önlemek için karar alıp arkasından yangına körükle gitmeyi, samimiyetle bağdaştırmak mümkün değil.

Sonraaa... Memleket mes'elelerini ele alıp incelerken de milletimizin menfaatini ön plâna almak gerekir. Herkes, kendi durumunu ve kendi prestijini kurtarmaya bakacak yerde memleketi ve milleti düşünür ve ona göre davranırsa mes'ele kalmaz. Öyle değil de; işin içine hizib gayreti girer, çağdaşlık-çağdışılık münakaşası edilirse, mes'eleler halledilemez, insanımız huzur yüzü göremez. Okumaktan korktuğum gazeteler, görebildiğim kadariyle, hiziblerin, kliklerin emrindeler. Yıkıcılık, kendisinden, kendi grubundan ise sırtını sıvazlıyorlar... Değilse tuh, kaka diyorlar. Öteki de aynı, beriki de... Herkes kendi düşüncesinin galebesini istiyor, bunun için didiniyor. Tabii arkasından da anarşiyi korumak durumu hâsıl oluyor; cesaret ve destek bulan anarşi, sür'atle yayılıp gidiyor. Gazeteler, bunu anlamalı; halkdan evvel Hakk'a bağlanmalıdırlar.

Memleketimize biraz daha iyi taraflariyle bakalım... Yeni yeni gelişmeleri görmezlikten gelmeyelim. Bir iş; memleket hayrına ise onu medihden ve tavsiyeden geri kalmayalım... Hayırlı işi yapanın arkasına takılalım, hayırlı yolda olanlarla beraber olalım. Kim olursa olsun; bir insan doğru yolda, iyi yolda, memlekete ve millete hizmet yolunda ise onu karalamaya çalışmayalım... Aksine destek olalım, kösteklik yapmayalım. Memleketin tablosu hep kara değil, siyah değil; aydınlıklar da var. Hatta karanlıkları izâle eden ışıklar var. Bunu görmezlikten gelmek, gözleri kapamak demektir... Velhâsıl; gazetelerimizi severek ve isteyerek okuyabilmemiz, onların tutumlarına bağlıdır. Davranışımızı Hakk'a bağlayalım!

Hâdiselere bakış

Mustafa YAZGAN

«Adalet Partili» kardeşlerimize dâvet...

Aziz kardeşlerim,

Türkiyenin içinde bulunduğu hayatî şartlar ve bir ölüm-kalım mücadelesinin verildiği bugünlerin ehemmiyeti muvacehesinde, siyasî yelpazenin komünist olmayan ve komünizme düşman bölümünde yer alan sizlere, asgarî müştereklere sahip bir kardeşiniz olarak sütunumdan seslenmeyi ve sâdece Allah rızası için hüsn-ü zan ve hüsn-ü niyetimizi ifâde ederek, yüksek dikkatlerinizi bazı mes'elelere çekmeyi zaruri bir vazife telâkki ettim.

Sizin varlık temeliniz 1946'ya kadar uzanır ve 1946 ya kadar gelen CHP. zulmü ve tatbikatına milletçe baş kaldırmanın neticesinde bir kader birliği sizi ortaya çıkarır. Sız o tarihlerde milletlerarası **«Siyonizm, Masonizm, Kapitalizm, Sosyalim»** gibi mefhumlardan bîhaber saf ve temiz Anadolu çocukları olarak sadece ekmek karnesinin, jandarma dipçiğinin, İnönü şefliğinin acı hatıraları ile dolu idiniz. Babalarınız veya dedelerinizin devrimci tatbikat ile yaralı ve muzdarip kalblerinden fışkıran **«Millî ah!»** ile kulaklarımız dolmuştu. Yani siz, bir devrin ızdırabını maddeten ve mânen yaşamış kimselersiniz.

Demokrat Parti, CHP. zulmüne baş kaldıran bir edâ ile siyasî hâdiseler içinde kurulup, kitleleri peşine takınca, sizler bu isyân heyecanı içinde DP. saflarına koşarken, bu işin ne kadar korkunç bir muvazaa ile başlatıldığını ve 1945'lerde San Francisco'da dikte edilen telkin ve tazyiklerle vukua geldiğini bilmiyor ve düşünmüyordunuz. O günlerde CHP. zulmünden kurtulmak en büyük gâye ve düşünülecek tek mes'ele idi.

D.P. nin 1950'deki muazzam zaferi, sizi adetâ yeni bir savaşta muzaffer olmuş kadar heyecanlandırdı. Ama siz bu defa yine iplerin kimler elinde olduğuna dikkat etmediniz. Nihaî hedefte **«Dünya Yahudi Devleti»** kurmak isteyen **«Siyonizm»** ve onun teşkilâtı olan **«Masonluk»**, Türkiye'yi tarihî güç ve kuvvetinden düşürmek ve parçalamak için Demokrat Parti devri ile Türkiyede **«Kapitalizm safhası»** nı başlatıyordu. Bunu da göremediniz. Rahmetli Menderes'in ve etrafındaki bir kısım vatansever insanların aşk ve şevkle başlattıkları kalkınma hareketi, için için ihânetlerle yürüdü geldi. Memleket gerçekten yollar, köprüler, barajlar, santrallar, fabrikalar kazanıyordu. Bu maddî kalkınma, hiçbir zaman ciddî bir mânevî ve ahlâkî kalkınma hamlesi ile dengelenmiyordu. Bir gençlik yetiştiremedi DP. Maddî refahı gördükçe, dünya'da yaşamanın gâyesi budur sanan bir DP. anlayışı, bütün iç zaafları, sömürücü ve istismarcı mâhiyetiyle **«Kapitalizm safhası»** nı 27 Mayıs'a getirdi.

27. Mayıs hareketi, Türkiye'de **«Sosyalizm safhası»**nı başlatmıştır. Solculuk, solcu yayınlar, beyanatlar, partiler ve bunların tahrik ettiği solcu hareketler 27. Mayıs'tan sonra korkunç bir hareketlilik kazanmış ve siz milletçe kurtuluşu **«Yassıada adaletsizliği»** nden muzdarip, münkesir, münfail bir hâlet-i rûhiye içinde kurulmuş bulunan **«Adalet Partisi»** nde vehmetmeğe başlamıştınız. Ragıp Gümüşpala hiçbir şey yapamazdı. Yapamadı. Vefat edip gidince Ali Fuat Başgil (merhum) gibi kıymetli zevâtın aday olmasına rağmen, **«Masonlar»** dehşetli bir oyunla, adı sanı duyulmayan Demirel'i ortaya attı ve kazandırdılar. Demirel'in o yumuşak gibi görünen edâsı içinde, ne korkunç bir mevki hırsı sakladığını ve **«Mason»** olması dolayısiyle de nasıl milleti **«Masonik emir ve iradeler»** e köle yaptığını artık anlamanızın zamanı gelmiştir.

İnançta müslüman olduğuna kani bulunduğumuz AP. lilerin Demirel demagojisi ve inançsız din istismarı ile nasıl adım adım dejenere edilmekte olduğunu üzülerek yazıyorum.

AP. felsefesi, sizlerin iradesi dışında **«Mason-Kapitalist»** felsefesinden ibarettir. Bu yol, memleketimizi kurtaramaz. Bu yol tarihî, millî, dinî ve ahlâkî hayatımıza muhaliftir. Bu yol çıkmaz sokaktır aziz A.P. liler...

Türkiye'de İslâmî şuur ve hareketler, tahmin edemiyeceğiniz kadar hızla gelişmiştir ve gittikçe gelişmektedir. Bir MSP. gerçeği doğmuştur artık. Bir toplanma, derlenme başlamıştır. Bugünkü şartlar 1946 şartlarından daha feci'dir. Sizler 1946 ruhunu kaybetmedinizse, doğan MSP. hamlesini size karşı bir çıkış değil, **«Kapitalist zihniyet»** in sefil zaaflarına karşı bir millî huruç hareketi kabul etmeniz ve 1946 heyecanı ile MSP. saflarına koşmanız gerekir. AP. nin uyuşturucu, paraya, ticarete, mal ve servete değer vererek, mânevî bağları ihmâl edici çürük zihniyetini siz ellerinizle boğmalısınız. Sizi itham niyetiyle söylemiyorum, ama inanınız siz bilmeden AP. muhabbeti arkasında, dünyayı perde arkasından idare eden gayrî millî cereyanların ajanlarına hizmet ediyorsunuz. CHP. ye karşı 1946 ruhuyla çıkan sizlere bugün bu şuursuzluk asla yakışmaz.

«AP. de birleşelim!» sloganı iflâs etmiştir. Çünkü daha dün kurulan, fakat AP. nin tarihî hatalarından uzak ve felsefî anlayışından daha ileri ve daha mükemmel bir dünya görüşüne sahip bulunan MSP. 1973 seçimlerinde seçim sistemi ve bazı oyunlar sebebiyle rey iptallerine rağmen, bugün üçüncü büyük parti durumunu muhafaza etmekte ve açıkça söyleyelim ki, gelişmektedir. MSP. kurulmasaydı, millet AP nin **«Ehven-i Şer»** rinde birleşmek mecburiyetinde idi. MSP. şer'leri hayr'a çevirmek gereken bir zamanda kurulmuştur. Müslüman, hiçbir zaman **«Şer dünyası»** nda kalamaz. Artık **«Şer'lerin ehveni»** ni değil, **«Hayr'ların ehveni»** ni tercih zamanındayız. AP. gittikçe pörsüyen, çöken **«Ehven-i şer»** hüviyetiyle terbediniz ve sizin öz kardeşiniz, mânâ kardeşiniz olan MSP. saflarına koşunuz.

«Komünizm'e karşı bütün olalım» diyerek de AP. de kalamazsınız. Bu çok aldatıcı, (hatta tersine) bilmeden komünizmi besleyici bir zihniyettir. AP. nin yüksek rey nisbeti ile meclis'e adam soktuğu devreler, AP. zihniyetinin zaaf ve hataları ile beslenen solcu ve komünistlerin en çok güç ve kuvvet kazandıkları devrelérdir. Unutmayınız ki, dünya kapitalizmini temsil eden **«Mason çevreler»** kapitalizm'in ferdî nimetleriyle zenginleşen, fâizci düzen'e karşı, **«Servet düşmanlığı»** sloganı ile çıkan Komünistleri el altından idare edip destekliyorlar. Yine söyleyeyim ki, siz AP. nin kapitalist zihniyetini tamamen yok edici bir teşebbüse geçtiğiniz an, bütün solcular ve komünistler kendilerini perde arkasından meydanlara süren ellerin tahrikiyle **«AP zihniyeti yaşamalıdır!»** diye karşınıza çıkacaklardır. İşin açıkçası düşman tek. Oyun çift elden oynanıyor. Yahudi **«Dünya hâkimiyeti»** ne geçmek için milletleri Kapitalizm - Sosyalizm - Komünizm safhalarından geçiriyor ve Komünizm safhası ile **«Yahudi totalitarizm»** i kurulmuş oluyor. İşte bugün Türkiyemiz, 27 Mayıs'la başlayan **«Sosyalizm»** safhasından **«Komünizm»** sahasına rey veya ihtilâl yollarından hangisi tutturulursa onunla geçirilmek istenen bir tehlikeli dönem içindedir.

Mason - siyonist ve komünistlerin oyunlarını bozmak ve emellerini kursaklarında koymak için AP. yi çökertiniz aziz AP. liler! Büyük savaş, fikir plânında o zaman tarihî muhalifimiz CHP. ye karşı verilecektir. En az sizler kadar Komünist düşmanı olan, fakat komünizme lâfla, küfürle, **«Kahrolsunlar!»** yaygaraları ile değil, İslâm'ın komünizmi yok eden, kahreden, çarpan, eriten, mahveden şifâlı iktisâd düsturları ile karşı koyan mü'minleri, kardeşlerinizi yalnız bırakmayınız. Bu davet, parti oyunu değildir. Bu davet, rey kaygusu ile değildir. Bu davet, daha fazla meb'us çıkarmak hırsı ile değildir. İmân cephesi ne kadar güçlü ve kuvvetli olursa, dış düşmanlar o kadar münhezim olacaklar bilesiniz.

AP. li olmak, AP. yi tutmak, AP. yi desteklemek karşılığında AP. tarafından zengin edilmiş olabilirsiniz. Ama bu servet, bu mal ve mülk size saadet değil, felâket getirir. Zira siz **«Mason Demirel zihniyeti»** ni baş tâcı ederken, bu zihniyetin dayandığı fâizci, sömürücü, biriktirici iktisâd görüşüne tâbi olmakla Kur'anî emirleri ayaklar altına aldığınızın farkında mısınız? Zekâtı verilmeyen mal kokuşmuş bir gübre yığınıdır. Kapitalizm ise gübre bekçiliği... İslâm düşmanları, sizin şahsınızda Kur'an'ın hükümranlığını yıkmak için imanınızı satın alıyor. İmânınızı gübre bekçiliği karşılığında satamazsınız aziz kardeşlerim, çünkü siz de temiz müslümanlarsınız. Geliniz kucaklaşalım. Geliniz hatâlarımızdan tövbe edelim. Allah'tan afv dileyelim. Yeni, yepyeni bir dünya kuralım. Evvelâ tek tek kendimizi kurtaralım. Sonra şu[illegible] secdelerinde birleşen, saf tutan müslüman kardeşler olarak insanlara ölümsüzlük mesajlarını, kurtuluş iksirlerini sunalım.

Tebliğ bizden, teklif bizden, hidâyet ve rahmet Allah'tandır. Biz bu samimî dâvet ile ve bâlden kurtulmak dileriz. Siz dâvet'e icâbet ile Allah'ın sevdiği bir yola girersiniz. Milletce mes'ud oluruz inşaallah. Selâmlar ve sevgiler...

Yakın tarihimizde **Meçhûl kahramanlar**

Trabzon Meb'usu
Şehid-i Muazzez

ALİ ŞÜKRÜ BEY

«Müddei tarih ve vatandır!..»

Ali Şükrü Bey

□ SİYÂSİ MÜCADELELERİ

Kadir Mısıroğlu

8

Ali Şükrü Bey faal siyasî hayata, Son Osmanlı Meclis-i Meb'usanı'nda başlamıştır. Parlâmento tarihimizin, en kısa ömürlü (12 Ocak 1920 - 16 Mart 1920) ve en dehşet verici gâilelerle hitam bulan meclisi olan bu mecliste O, yine *Trabzon Meb'usu* olarak vazife görmüştür.

İstanbul düşman işgâli altında iken toplanan bu meclisin uzun ömürlü olmayacağı baştan belliydi. Fakat hâdiselerin son derecede vahim bir seyir takip etmesi karşısında mes'ûliyetleri daha geniş bir kadroya tevzi ve teşmil etmek mecbûriyeti vardı. Bu sebeple çoktanberi feshedilmiş bulunan meclisin yapılacak dürüst bir seçimle yeniden teşekkül ettirilmesi arzu edilmişti. İttihad ve Terakki Partisi mensuplarının hâkim olduğu ve biraz da bu sebeple feshedilmiş bulunan daha önceki meclisin yerini bu defa *«bulaşık»* olmayan insanlardan müteşekkil bir meclisin alacağı kuvvetle ümid edilmekteydi. Bu *«bulaşık»* tâbiri, İttihad ve Terakki Partisine son derecede düşman olan devrin Padişahı Sultan Vahideddin tarafından bu parti ile alâkası olanlar için nefret makamında kullanılmakta idi.

Başta padişah olmak üzere devrin idarecilerini *«İttihatçısız bir meclis»* ümidine sevkeden pek çok sebep vardı. Bir kere bu partinin liderleri, hesaba çekilmekten korkarak başka başka ülkelere kaçmış bulunuyorlardı. Efkârı umûmiye ise, mâruz kalınan açlık, işgâl ve her türlü musibetin müsebbibi olarak gördüğü İttihad ve Terakki mensuplarına amansız düşmandı. Fakat seçimlerin neticesi umulduğu gibi çıkmamıştı. Şöyle ki:

Üçüncü Ahmad Ferid Paşa Kabinesi'nin yıkılışından sonra teşekkül eden Ali Rıza Paşa Kabinesi vâki işgâl ve istilâlara rağmen hakikaten tarafsız ve serbest bir seçimi gerçekleştirebilmişti. Ancak ne yazık ki; elinde imkân bulunan hükûmet, seçimlere asla müdâhale etmediği ve hile karıştırmadığı halde bunu, *«ortadan kalktı, silindi»* sanılan İttihad ve Terakki mensupları yaparak ekseriyetle kendi adamlarının seçimini sağlıyabilmişlerdi. O derecede ki; bazılarının namzed oldukları dahi öğrenilmeden, el çabukluğuyla ve gizlice dağıtılan listeler sonucu meb'us seçilmiş bulundukları görülmüştü. Bu duruma infial duyanlardan biri, de bu seride kendisinden uzun uzun bahsedecek olduğumuz Lütfi Fikri Bey'di. Kendisi İstanbul meb'usu seçilmişti. Fakat en şedid bir İttihatçı düşmanı olarak bilinen Lütfi Fikri Bey, bu durumu protesto için meb'usluktan istifa etmişti.

Bu istidradı yapmaktan maksadımız şudur ki; bilâhare vâki olacak düşman tazyiki karşısında, kendi kendini feshederek Ankara'da toplanmak üzere dağılacak olan bu meclisin mensuplarının kaahir ekseriyetle İttihatçı olması, Ankara Meclis-i Meb'usanı'nın da bu vasıfla teşekkül ve iştihar eylemesini intac eylemiştir. Ancak bu meclisin daha ziyâde İttihatçı kimselerden teşekkülünde Ankara'da tebellür etmeye başlayan *«Kuva-yı Milliye»* cilerin de tesirleri olduğu muhakkaktı. Zira başta M. Kemal Paşa olmak üzere bütün hey'et-i temsiliye ve Müdafaa-yı Hukuk Cemiyeti mensupları her tarafta namzedlerin tespit ve seçimleri ile alâkadar olmuşlardı. O derecede ki; bu meclise seçilenler arasında Rauf Orbay ve Hüsrev Gerede gibi M. Kemal Paşa'ya yakınlıkları ile bilinen pek çok kimse vardı.

İleride görüleceği üzere Rauf Orbay ve emsali şahsiyetlerin bu meclise iştirakleri bir *«siyâsî faaliyet merkezi»* olarak İstanbul'u çökertip, meb'usları Ankara'ya gitmeye zorlamak içindi. Bu husus, M. Kemal Paşa ile birlikte plânlanmıştı. Yine görüleceği üzere buna mâni olmak için tek başına mücâdele eden de, Ali Şükrü Bey olacaktır.

Sultan Vahideddin merhum ise, bu plân ve hazırlıktan habersiz bulunduğu halde, meclisin çalışmalarına böyle menfi bir bünye ile başlamasını önlemek için çâreler aramaktaydı. Gerçi Ferid Paşa kabinesini iskat ile yerine Ali Rıza Paşa kabinesini kurdurmakla güttüğü gayelerden biri de, İstanbul ile Ankara arasındaki sürtüşmeyi önlemek ve kuva-yı milliyenin desteklenmesini sağlamaktı. Ama bunu yapayım derken, ekseriyeti İttihadçılardan ibâret bir meclise vücud vermiş olmak da O'nun için arzu edilmeyen bir neticeydi.

Hatıralarını büyük bir dürüstlükle kaleme almış bulunan Ali Fuad Türkgeldi bu hususta şu malûmatı vermektedir:

«Yeni kabine Anadolu ile husûl-i itilâftan (anlaştıktan) sonra meb'usan intihabâtına şürû eyledik (başladık). Her tarafta intihab icra olunarak meb'uslar peyderpey İstanbul'da toplanmaya başladılar. Zât-ı şâhâne iptidaları Meclisin küşâdını mürevvic görünmekte ve intihab kılınacak meb'usların muhtelif fırkalara mensup zevat-ı mûteberaden olmalarını tervic etmekte bulunduğu halde, İstanbul intihabâtı neticesinde İttihad ve Terakki namzedlerinin galebe etmesi ve bâhusus ameleden Numan Usta'nın meb'us intihab olunması kendisinde İttihadçıların yine hükûmeti ele alacakları endişesini uyandırarak Meclisin küşâdı emrinde (açılması işinde) taallül göstermeye (yavaştan olmaya) başladı. Fakat her taraftan intihab olunup İstanbul'da toplanan meb'uslar Ali Rıza Paşa'yı tazyik etmekte, o da saraya gelerek meclisin yevm-i küşadının (açılış gününün) tâyini için ısrar eylemekte idi.

Bir gün akşam üzeri Zât-ı şâhâne Tevfik Paşa ile birlikte oturdukları halde beni huzuruna çağırıp «Benim hatırıma bir şey geldi; Paşa hazretlerine açtım, onlar da muvafık buldular; siz ne dersiniz?» diyerek «Muhtelif fırkalar rüesâsını (reislerini) toplayıp meclisin hâl-i hazırı ile küşâd edilmesi mi, yoksa içlerinden bazılarının istifaya dâvet ile yerlerine diğer fırkalardan da bir kaç kişi alınması mı muvafık olur? [illegible] cihetler hakkında beyinle-

□ Ali Şükrü Bey Merhum. Trabzon'da bir at gezintisinde..

rinde itilâf (uzlaşma) hasıl ettikten sonra meclisi açmak münâsib olmaz mı?» dedi. Ben de «Bunun zamanı geçmiştir efendim, her taraftan gelen meb'uslar İstanbul'da toplanarak meclisin küşadına muntazırdırlar. İctimâ edecek hey'et aralarında itilâf hasıl edemezlerse o zaman ne yapılır?» dedim. Bunun üzerine Zât-ı şâhâne itiraz edemedi.

Ertesi gün, akşam üzeri Sadr-ı âzam gelerek Meclisin yevm-i küşâdının tâyini için tekrar ısrarda bulundu ve bu taallülâtı Ferid Paşa'nın tesvilâtına (aldatmasına) hamlederek kendisi zaten o makama hâhişkâr olmadığından müşârünileyhin sadarete getirilmesi arzu buyuruluyorsa fikr-i hümâyun açıkca beyan buyurulduğu halde derhal çekileceğini ihsas etti. Zât-ı şâhâne teheyyücle yanındaki masanın üzerine eli ile bir hatt-ı müstakim çizerek «Benim öyle bir niyetim olsa böyle dosdoğru yürürüm ve kimseden çekinmem» dedi. Bunun üzerine tarafeyn yumuşayıp Zât-ı şâhâne teemmül etmek üzere kendisine yirmidört saat kadar vakit bırakılmasını ve yarın kat'i kararını vereceğini beyan etmesiyle Ali Rıza Paşa ile birlikte huzûrdan çıktık. Ertesi sabah Hünkâr beni çağırıp «Sadr-ı âzam Paşa'ya bu sabah görüşeceğimizi bildirmiştim. Halbuki şimdi birisi ile görüşmek icab etti. Kendileriyle ikindi vakti görüşeceğim. Bâb-ı âliye bir yâver gönderin, keyfiyeti tebliğ etsin» dedi. Gönderdiğim yâver başka yoldan giderek Ali Rıza Paşa ise başka tarikle gelerek yolda birbirlerine tesâdüf edemediklerinden Sadr-ı âzam vakt-i muayyende çıkageldi. Ferid Paşa da daha evvel gelip otomobili Harem kapısının önünde durmakta idi. Hünkâr sertabib Reşad Paşa'yı gönderip «Efendimiz selâm ettiler, bu sabah birisi ile görüşmek icab ettiğinden Zât-ı âlilerinin ikindi vakti teşriflerini rica ediyorlar» deyince Ali Rıza Paşa hemen oturduğu koltuktan fırlayıp tehevvürle kapıya doğru giderek hademeye «Getirin paltomu» dedi. Gördüm ki; iş fenaya gidiyor. Sadr-ı âzam istifa edecek, Ferid Paşa gene sadarete gelecek, bir dereceye kadar kesb-i sükûn eden ahvâl yeniden karışacak, buna meydan vermeden hemen yakasından yakalayıp «Gitmiyeceksiniz Paşa!» diye çeke çeke götürüp sandalyasına oturttum. Sertabibe de «İşte hâli görüyorsun. Bu adam gidip istifa edecek, netice vahim olacak. Ahvâli efendimize anlat ve şimdi kabul ettirilmesi çaresini bul» dedim. Sadr-ı âzamların Saraya vürûdunda (gelişinde) taam ihzar edilmek mu'tad olduğundan kendisini işgal

(Devamı 15. Sayfamızda)

TÜRKÇESİ Ahmed SELÂMÎ

Sünnîliği tehdit eden Abduhçuluk fitnesi

Asr-ı Seâdet'den günümüze gelinceye kadar, İslâm denilen Allah Nizâmını gerek haçlılara karşı ve gerekse şark münkirliğine karşı kan akıtıp can vererek muhâfaza ve müdâfaa eden, **ehl-i sünnet** mezhebi olmuşdur. Başında, Ömer İbni Abdülaziz'i taşıyan Emevîler, Harun Reşid'i taşıyan Abbâsîler, Alpaslan ve vezîri Nizâm'-ül-mülk'ü taşıyan Büyük Selçukîler, Kılıç Aslan'ı taşıyan Anadolu Selçukîleri ve nihâyet Yavuz Selim'i taşıyan Osmanoğulları... Hulâsa-yı mevcûdât Aleyhisselam Hazretlerinin muazzez Şeriatı, işte hepsi de **ehl-i sünnet** mezhebinin gönülden bağlısı şu hânedanların kanı, canı ve kılıcıyla bugüne gelmişdir. Bu son derece apaçık ortada olan hakîkat, İslâmiyetin baş düşmanı haçlı müsteşrikler, şarklı mülhidler, komünist ateistler ve nihâyet İslâm ümmeti içinden çıkan Afgânî kabilinden fırıldaklar tarafından bile ne inkâr ve hatta ne de münâkaşa edilebilir. Demek oluyor ki Müslümanlığı kanı ve canı ile 14 asırdır müdâfaa edip yaşatan, sünnîlerdir. Öyle ise, İslâmiyetî, kendi davâları önünde en büyük bir mânia kabûl eden topyekûn bâtıl ve küfür nizamları, husûsan yehûdî ve onun parmaklarında oynayan haçlı dünyâsı ile bu dünyanın şeytan diplomatı İngiliz, sünnîliği dağıtıp perîşân etmelidir...

Yahûdînin, tâ şehîd halîfemiz Osman-ı zinnûreyn Efendimizin zamanından beri Abdullah İbni Sebe yehûdîsi gibilerle nasıl fitne çıkarıp, bunu da ınkıtaa uğratmadan nasıl devâm etdirdiği üzerinde durmıyacağız. Bizim mevzuumuzu, zamanımızdaki fitnelerin birkaç asır evveldeki temelinin ne olduğu teşkil edecek.

□ İçte olsun dışta olsun, bütün dünyâdaki İslâm düşmanları, müslümanlığın mücerred **ehl-i sünnet** mezhebi elinde kan ve can pahasına yaşatıldığına; ve sünnîliğin de cepheden taarruz ve zorlamalarla öyle hemen yıkılıverecek bir kale olmadığına; bunun için de bu kaleyi içden fethetme çâreleri aranılması gerektiğine karar vermişdir. İşte bunun için, İslam'ın yehûdîden sonra en büyük başbelâsı olan İngiliz, sünnî Osmanlı hilâfetinin karşısına Necid'li Arapları çıkarmış; ve bu Arapların eline de, sünnî ulemâ ile gerek itikâd ve gerekse amel cihetinden derin ayrılıkları ve ihtilâfları olan İbn-i Teymiyeyi, hâşâ bir peygamber gibi bağlanılacak tek lider olarak vermişdir. Böylece hicrî 8 nci asırda yaşamış olan İbn-i Teymiyye'nin sünnîlerden tamamen ayrı olan görüşleri, Necidli Muhammed İbni Abdülvehhab gibi adamlar elinde ve dilinde sistemleştirilecek, ve böylece teessüs eden Vehhâbiye mezhebi, sünnîliği yiyip bitirmek üzere Necid çöllerinden paralar, pullar, kitablar, broşürler, konferanslar, kültür anlaşmaları, hac zamanı propagandalar ve besleme adamlar ile tam 2,5 asırdır didinip duracaklardır. İngilizin Necid çöllerinde sünnîliğe karşı başlatdığı bu hareket meyvesini verir olunca, aynı hareketin birçok benzerleri, gene İngiliz başta olmak üzere haçlılar tarafından Hindistanda, Pakistanda, Mısırda ve Osmanlı topraklarında da sahneye konacakdır. Bu cümleden olarak Ezher'e masonluğu sokan Cemâleddin-i Efgânî; bunun sâdık talebesi olup, âyetleri keyfine göre tefsîr eden, Buhârî-i Şerifde uydurma hadisler olduğunu hayâsızca iddia eden, ve kevnî mu'cizeleri alel'âde tabiat hâdiseleri olarak te'vîl eden Muhammed Abduh... Ve bunun pek sâdık talmizi ise, şeyhi Abduh gibi mucizeleri inkâr eden, Mûsâ ve İsâ Aleyhimesselâmın peygamberliklerine dil uzatan; Mezâhibin telfîki kitabıyla sünnî mezhepleri tahkir ve tahrîf edip müntesiplerini «hurâfeci» ilânından hayâ etmiyen; ve bu kitabı, Diyânet neşriyâtı arasında Hayreddin Karaman tarafından sâdeleştirilerek alelacele ve pek büyük dertlere çâre olacakmışçasına neşredilen, Reşit Rızâ...

İşte bu Efgânî, Abduh, Reşit Rızâ ve sâireler kolu da, İbni Teymiyye'den uzayan ve kendilerinden evvel Necid'de teşekkül eden vehhâbiyye'den bazı renkler ve desenler de devr alan Abduh ekolü... Merkez noktası Mısır olmak üzere neşv ü nemâ bulan bu mekteb de, buradan birçok İslâm ülkelerine dal ve budaklar salmaya çalışmış, Türkiye'de de bazı bünyelere sirâyet ederek ehl-i sünnetin binbir türlü derdine bir de kendisini zammetmişdir.

İlmîlik kisvesine de bürünmesini bilen bu sinsi ve iki yüzlü Abduh ekolü, maalesef bazı müesseselerde husûsan Yüksek İslâm Enstitüsü, İlâhiyât Fakültesi ve İmam-Hatib Mektebi gibi yerlerde de sapık fikirlerine taraftar aramak peşinde görünüyor. Ancak kanaatimiz odur ki, bu müesseselerde talebe ve hoca olarak vazîfeli bulunan sünnî vatan evlâtları, bu muzır cereyanla hiç ihmâl ve gevşeklik göstermeden mücâdele edecekler; ve Abduhçuluk salyangozlarının temiz Anadolu topraklarında satılamıyacağını kısa zamanda göstereceklerdir.

Unutulmamalıdır ki, Abduhçuluk mektebinin en umûmî plândaki karekterleri, sünnî mezheblere ve imamlara ters bakmak, mezheblerin telfîki yani birleştirilmesi abesiyle iştigâl, ictihad kapısı açıkdır deyip müctehîdlik taslamalar ve itikadda «selef» diye tutturmalar v.s. dir.

• FİLDİŞİ KULEDEN

Cemil Meriç

Bir neslin intiharı yahut anarşi değil Anomi

5

Anarşistler, sosyalizmin ileri sürdüğü kurtasiyeciliği, kralların istibdatından daha tehlikeli bulurlar; kanunun istibdatı, istibdatların en ethlikelisi. Kollektivistlerin elinde temsili hükümetteki ecirlik başka bir kisveye bürünecektir sadece, toplum bir sanayi cehennemi olacak, su dökmeye gitmek için bile ustabaşından izin almak gerekecektir.

«Manastır ve kışla kokan bu vahim düşünceler ya dini terbiye ile bozulmuş ya her baskıya boyun eğmekten yozlaşmış kafaların eseri.» (Kropotkin). Sosyalizm, herkese «emeğine göre» der. Anarşist komünizme göre, herkes dilediği gibi çalışır, ve ortak kümeden dilediği kadar alır. Falanster yoktur, «sosyal tencere» yoktur, ayrı mutfaklar vardır. Anarşist devrimin kendini koruması gereken ilk tehlike, bir devrim hükümeti kurmak, hükümet ister istemez iktidarı tekeline alır; şimdiye kadarki devrimlerin başarısızlığı bu gerçeği anlamamış olmalarındandır. İktisadi değişim yığının eseri olacaktır, ayaklanan halk, buğday ambarlarına, giyecek mağazalarına, evlere el koyacaktır, Kropotkin'e göre, ne hır çıkacak ne talan olacak. Köylünün toprağına şimdilik dokunulmayacak, müstahsil kendiliklerinden bir araya gelecek, güçlükleri yenecek, ihtiyaçları karşılayacaklardır. Mallar mübadele edilecek, mübadele şekli: değiş-tokuş. Şehirle köy birbirini tamamlayan iki topluluk. İstihsalin gayesi şuna buna kazanç sağlamak değil, toplumu yaşatmak olacaktır. Kapitalist düzende, mağazalar malla dolunca, istihsal durdurulur, işçiler yoksulluğa düşer. Bırakın, ihtiyaçlarını mağazalardan sağlasınlar, malları diledikleri kadar tüketsinler. Ne sanayi buhranı olur, ne işsizlik kalır. Anarşist toplumda yalnız bol olmayan nesneler vesikaya bağlanacak, önce çocuklarla ihtiyarlar gözetilecektir. Günde dört-beş saat çalışmak yeter; herkesin hür olduğu bir toplumda aylaklıkdan korkmayalım; insam soysuzlaştıran: ecirlik; herkes hoşuna giden işi yaptıkdan sonra neden sırtüstü yatsın?

Yöneticilere ihtiyaç olmayacak mı? Kropotkin, hayır, diyor. Ahlâksızlık baskının eseri; anarşizm gerçek insanın, ideal insanın nizamı olacak.

Cinayet, çağdaş toplumun meyvesi; mülkiyeti kaldırın, suçlar kendiliğinden azalacaktır. Gerçi anadan doğma suçlular da var ama onlar birer deli, yani hasta; hastaları hapsetmenin ne faydası var? İnsanlar arasındaki büyük farklar yetişme şartlarının eseri, iyi bir terbiye, onları aşağı yukarı aynı idrak seviyesine yükseltecek, eşitsizlikden doğan çatışmaları sona erdirecektir. Proudhon, demokrasi demopedi (halkın terbiyesi) dir demiyor muydu? Hayat için kavga yerine yardımlaşma prensibi. İnsan doğuştan iyi, onu bozan adaletsizlik. Anarşist ahlâk ne Bentham'a dayanır ne Kant'a, ne faydacıdır ne vazife ahlâkçısı. Kropotkin'in benimsediği ahlâk Guyau'nun ahlâkı; genç yaşında ölen o içli şair de dıştan gelen hiç bir otorite kabul etmez, «ahlâklıyım çünkü ahlâklı olmak bana zevk veriyor soyum için faydalı olan şeyleri benimsemezsem, iyi olmazsam, üzülüyorum. İnsanlar her çağda yiğitlik, fedakârlık göstermişlerdir; bir dakikalık feragat, bir dakikalık heyecan için hayatını vermeyecek kaç kişi var?.. Ne hodgamlık ne diğergamlık bu, başkalarının bahtiyar olduğunu görmek zevki sadece». Guyau'ya göre, vazife, hayatın coşkunluğu, şiiriyeti; kendini ifade etmek, gerçekleştirmek, feda etmek isteyen hayat.

Anarşistler, dünya görüşleri bakımından maddecidirler ama ahlâk anlayışları ile, vakıaları hesaba katmayan idealist birer iyimser.

Bu ulvi ahlâkı, siyasi cinayetle nasıl ulaştıracağız? Heyhat, Batı'nın en büyük siyaset nazariyecileri tezattan kurtulamazlar, kurtulamazlar, çünkü, kucağında geliştikleri sınıflı toplumun kanunu kavga yani tezattır. Kropotkin ölüm cezasının kaldırılmasını ister, ama, halkın cana kıymasını hoş görür. Halkı nasıl mahkûm edebilirsiniz, der, onun çektiklerini çektiniz mi? Çekmedinizse susacak kadar edeb gösteriniz bari. Sömürücüyü cezalandıran, anarşist, «size yapılmasını istediğinizi başkalarına da yapın» prensibine yabancı değildir, kendisi de sömürüyorsa öldürülmeyi kabul etmiş demektir.

Ferdiyetçi anarşizmin ahlâk anlayışı başka. Stirner'in dünyası Hobbes'un dünyasıdır. Bu almanyalı mektep hocasının şiarı, yalnız «ne tanrı ne efendi» değil, aynı zamanda «ne kanun ne iman» dır. Kropotkin'in ütopyasında insan insan için melektir, Stirner'inkinde kurt. Nazarî sahada bağdaşması imkânsız olan bu iki ahlâk, çağdaş toplum söz konusu olunca birleşir. Zira anarşist, herhangi bir devletin değil, devletin, yani baskının düşmanıdır. Temsilî hükümet bir aldatmacadır, ona göre; «halk temsilcilerini seçtiği için hürdür» diyorlar, bu öküzün istediği kasabı seçmesi gibi bir şey. İktidarını devretmek, onu kaybetmektir. İşçi de olsa, her milletvekili, yarının yahudasıdır. Millet meclisine bir işçi göndermek neye benzer bilir misiniz? Bir annenin kızını geneleve kaydettirmesine. Sosyalistler için mühim olan, iktisadî eşitlik; anarşistler için iktisadî eşitlik ve ferdi hürriyet, uzlaşması imkânsız iki prensip. Anarşistler despotik bir ekseriyetle (sosyalist bile olsa) herhangi bir despot arasında fark görmezler.

Bakunin de, Kropotkin gibi, hassas bir insandır, cinayetten hoşlanmaz, Blanqui'cilere düşmandır. Bir gün ayaklanacak olan halkın cellâtlarını öldüreceğinden üzüntü duyar ama şakirtler intikamın her şeklini benimserler. 1881 Londra anarşist kongresi şu karara varır: «Kurulu düzenin her hangi bir temsilcisini: kral, vekil, papaz, polis, sanayici, kim olursa olsun öldürmek meşrudur». Ve anarşizm, nazariyecilerinin yüzünü kızartacak bir haydutluğa istihâle eder.

Biz, bu kısa makalede, anarşizm derken, XVIII. asır sonlarında Avrupa'da beliren ve bütün XIX. asır Avrupasını damgalayan içtimaî bir mezhebi kastediyoruz. Gerçi hareket XX. asırda da tarih sahnesinden çekilmiş değildir ama, Arvon'un dediği gibi, kurumağa yüz tutmuş bir ağaçta görülen bir iki sürgündür bu kımıldanışlar.

Britannica Ansiklopedisi, anarşistlerle komünistlerin asrımızdaki münasebetlerini anlatırken şöyle diyor: İhtilâllerde ve iç savaşlarda komünistlerle anarşistler bazen eleledirler ama umumiyetle bu birlik başlangıçdadır sonra düşman olurlar birbirlerine. Meselâ 1918'de Moskova'daki anarşist karargâhı topçu ateşine tutulmuş ve her türlü anarşist faaliyet yasaklanmıştı. 192 Aralığında, Berlin'de toplanan, ve aşağı yukarı bütün anarşist sendikaları biraraya getiren, milletlerarası anarşistler konferansı, Lenin'in proleterya diktatoryası nazariyesini açıktan açığa reddetmişdi; konferansda şöyle deniliyordu: İhtilâlci sendikalizmin amacı, iktidarın fethi değil, toplum hayatında devletin her türlü müdahalesini ortadan kaldırmaktır. O dönemin en güçlü anarşist hareketleri İtalya ve İspanyadakiler... Anarşistler, İtalyada Mussolini'nin, İspanyada Primo de Rivera'nın iktidara geçişiyle yer altında çalışmak zorunda kalırlar. 1936-39 İspanya iç savaşında, anarşistlerle komünistler, Franco'ya karşı, cumhuriyet hükümetinin yanında yer alırlar fakat sonra komünistlerle anarşistler arasında düşmanlık baş gösterir, anarşistler savaştan çekilerek Franco'nun zaferine yardımcı olurlar.

(Devam edecek)

İslâm

Cevabınızı beklerim

Evvelâ, cevabı sonra verilmek üzere bir soru:

— Dam'a düşmüş mahpus kaçmayı düşünür mü?

Ve buyurun dam altında iki ayrı koğuşun tablosu:

Genişçe bir oda. Köşede tertemiz çarşafları ile yatak. Başucunda küçük bir dolap ve üzerinde gece lâmbası. Ziyaretçilerin getirdiği çiçekler de aynı dolabın üzerine yerleştirilmiş, manzaraya renk katıyor. Odanın bir kısmı itinalı bir perde ile ayrılmış, arkası küçük mutfak benzeri.. çay-kahve kavanozları, çaydanlıklar, birkaç tabak, çatal, kaşık ve havagazı ocağı.. Besbelli ufak tefek birşeyler hazırlamak için yoksa yemek hususi servisle geliyor. Üç öğün. Sabah kahvaltısı, öğle ve akşam yine üç çeşit. Sırasında tatlısı, meyvesi ile birlikte. Odanın bir duvarı derli toplu ufak bir kitaplıkla süslü. Caddeye bakan pencere geniş.. Ufku seyredebiliyorsunuz. Ufuk, puslu ama yemyeşil tepelerin nihayeti.. Pencerede pek tabii demir parmaklıklar var. Ancak, ürküntü vermiyor. Onlar da sevimlileşmiş pembemsi yağlı boya ile. Giriş kapısının yanında bir ufak kapı daha var: Banyo ve helâya açılıyor. Baştanbaşa fayans burası, pırıl pırıl. Muslukların parlaklığı göz alıcı. Hele her an hazır bulunan sıcak suyun akışı ferahlık veriyor.

İşte burada mahpussunuz! Hapisaneden çok hastahanede hususi koğuşa benzer bir yer. Radyonuz, televizyonunuz hepsi hazır. Kapınızda gardiyan var ama, olsun, nazik ve mütebessim. İhtiyaçlarınızı temine âmade. Misafirlerinize uzun boylu tahdit yok, ziyaretçisiz kalmazsınız.

.....

Üç adım boyu, üç adım eni.. Hepsi bu kadar. İkibuçuk metrede tavan başlıyor. Duvarla tavan karşıda delikvari bir yerden gökyüzüne bakıyor. Deliğin ortasında kalın iki demir çubuk. Onlardan daha soğuk duran demir kapı... Zeminde yine bir delik var, kenef vazifesi gören.. Ayrıca farelerin gidiş-geliş yolu.. Soğuk, dehşetli soğuk, titreyen moraramış eller tavanda ızgaranın ardına gömülmüş ampulün sıcağından medet umuyor. Bu hücrede uyumak neymiş, haram!

İşte burada mahpussunuz! Gün-akşam dayak var. Allah yarattı demiyorlar, vuruyorlar. Ellerinde ne varsa onunla vuruyorlar. Öyle ki, vücudunuz yer yer hissizleşiyor, artık en sert odunlar para etmez olmuş. Öfkelerini alamayanlar, ertesi gün yine dövebilmek için ölmenizi istemiyorlar; belirsiz saatlerde teneke çanak içinde getirilip bırakılan pis kokulu şeyle, kuru bir dilim bu yüzden...

.....

Haydi şimdi baştan size saçma gibi gelen sualimize cevap arayalım.

— Dama düşmüş mahpus kaçmayı düşünür mü?..

— Düşünür elbette..

Düşünür ya, şu iki mahpusdan hangisi daha çok düşünür? İki bir güneşli havada pencereden ufka, **«Ulan,»** der, **«şurdan çıkıp da şöyle bir gezmek var!.»**

«Çıkıp da gezmek..»

İkincisi için kaçmak, **«gezmek»** için değildir; kurtulmak içindir. Kurtulmak!.. O, her dayakta, o hücrede bulunduğu her lâhzada kaçmak kurtulmak ister. Ona **«kaçmayı düşündün mü?»** diye sorulmaz; **«Kaçmayı düşünmediğin an oldu mu?»** diye sorulur. Dışarısı günlük güneşlik olmuş, kar tipi bora olmuş.. ne umur! Hep kaçmak, kaçmak, kurtulmak ister!

Günümüzde müslüman, şu oligarşik düzende mahpusdur.

Mahpusdur amma, hangi mahpus?.. Düşünün bir. Düşünün ve cevaplamaya çalışın, niçin kurtulamadığını.

Diyeceğim bitti, sizi dinliyorum.

Y. YALÇINER

ortadoğu/dan

SAİD ŞAMİL

YAHUDİ DÂVÂSI ve FİLİSTİN

İşin garibi Anadolu Türkü'nün bu efsânevî müdâfaasından Asyada milli şuurlarına eren Brahmanlar, Budistler hatta Afrika'daki Hristiyan zenciler bile cür'et dersi alıyorlardı. Bundan fena halde kuşkulanan Batı emperyalizminin Lozan Konferansı'nda Türk hey'eti riyâsetinden Hilâfet'in ilgâsı ve Türkiye'de lâik bir cumhuriyetin kurulması va'dini almadan barış andlaşmasını imzalamayı istemediği müşâhede olundu.

Hilâfetin azameti, doğrudan doğruya müdâfi'lerinin kudretiyle kaimdir. Bu bakımdan ortada sekizyüz milyon seyirci müslüman dururken, yıkılma suçunu, bin küsur yıl cansiperâne müdâfaasını yapan ve bu uğurda ezilen bir unsurun sırtına yüklenmek insaflı bir hüküm olamaz. Bilvesile şuna da işâret edelim ki; Anadolu savaşına karşı fiilen mağlup olan İngiltere, Lozan Konferansı'nda tahakkuk ettirdiği avantajlardan bilistifâde uzun zaman yakın doğu mukadderâtıyle oynama fırsatını bulmuş ise, bunun mes'ûliyetini Türklerden fazla İngiltere'ye körü körüne bağlanan Arab ricâlinde aramak daha isâbetli bir hareket olur. İngiliz Kraliyet Komisyonu'nun Filistin'i taksim plânı, islâmî varlığa karşı tatbik edilegelen cinayetlerin dördüncü halkasıydı. Bununla Londra Hükûmeti yalnız İslâm Dünyası'nı, sahib bulunduğu mukaddes üçüncü bir beldeden mahrum etmekle kalmıyor, üstelik Arap varlığını korkunç bir yahudi istilâsiyle karşı karşıya bırakmak sûretiyle İslâm Dünyası'nın tesânüdüne âmil olabilecek ikinci bir faktörü de göz göre yıkmağa çalışıyordu. Bu tertip 1906 da tatbik edilen Haçlılar hamlesinden daha korkunç bir tertipdi. Buna da Anadolu Yunan istilâsına karşı Türkler'in yaptığı gibi ancak kuvvetle mukavemet edilebilirdi. Maâlesef Arap ricâli bunu takdir edemediler. Etmek şöyle dursun, Selâhaddin-i Eyyûbî'nin ve Baybars'ın Filistini'ninde iskân ettikleri muhârip unsurların silâh isteklerini bile gerektiği şekilde karşılayamadılar. Mısır'da, Irak'da ve Suriye'de devlet idarelerine hâkim olan bu şahsiyetlerin gülünç bir durumu vardı. Bunlar bir taraftan galeyan derecesine ulaşan cumhurun hışmına uğramamak için onları hoşnud edecek çıkışlar yaparken, beri taraftan da bu tabasbusun en hazin tarafı, Batı kültürüyle gelişen bu zevatın bizde olduğu gibi din âlimi şahsiyetlere karşı duydukları derûnî muhalefetti. Bunlar, Büyük Müftü Emin El Hüseynî'nin önderliğini bir türlü hazmedemiyorlardı. Fakat, Müftü'yü istihlâf edecek ortada kimse yoktu. Bunu Yahudiler de İngilizler de müdrikti.

Taksim mes'elesi her tarafı allak bullak ediyordu. Bu heyecandan bil'istifade Müftü'nün tekrar harekâtı başlatmasından kuşkulanılıyordu. İntişar etmekte olan Yahudi gazeteleri telâş içindeydiler. Dost ve düşman herkes tahtessuur mühim bir hadisenin patlamak üzere olduğunu seziyordu. İngilizler'in bu haleti ruhiye içindeki Filistin'in her tarafında bir gece baskınlar halinde geniş çapta tevkifat yaptıkları görüldü. Tevkif edilenler arasında yüksek İslâm Meclisi âzaları olan âlimler, yüksek Arap hey'eti azaları, Filistin'de intişar eden gazetelerin başyazarları ve millî dava ile alâkadar şahsiyetlerin hepsinin tevkif edilerek Hint Okyanusundaki Seyshills Adaları'na gönderildikleri duyuldu. Tevkif edilemeyen yegâne şahsiyet, Büyük Müftü Emin El Hüseynî idi.

O, Mescid-i Aksa müştemilâtından Memlûk Sultanları tarafından inşâ edilmiş kalevârî, son derece metin bir binada ikâmet ederdi. Aynı binada Yüksek İslâm Meclisi; Filistin'in Yüksek Arap Hey'eti Merkezi ve Müftü'nün ikâmetgâhı olan husûsî dairesi vardı. Eski üslûpta koridorları dolambaçlı bir binayı âni bir şekilde işgâl kolay değildi. Üstelik, içinde icabında sakinleriyle beraber binayı Alemdar Mustafa Paşa gibi uçurmaya kadir korkunç bir müdâfî vardı. Bunun için İngiliz-ler binaya girmeye cesaret edemediler.

(Devam edecek)

HİSAR menşucat
Döşemelik ve Perdelik kadife
sanayii ve ticareti a.ş.
İ.M.Ç. 5 Blok Nu: 5302
Unkapanı İSTANBUL
Tel 26 75 89 - 22 12 32

ÜMİT TİCARET
Veyis ve Mustafa Üçer
Demir, Sac
Profil, Boru
Elektrot, Karpit
İSTANBUL, CAD. No 41/A
Tel. 233858 BAYRAMPAŞA
İSTANBUL

Dr. Ali Kemal BELVİRANLI'nın yazdığı:
İslâm prensipleri
nin YENİ baskısı çıktı!
okuyunuz, okutunuz!
Dağıtım: NEDVE YAYINLARI
Tuzcular İçi no.2 Konya
TEL-13013
10 Lira

Millî Gençlik
FİKİR, SANAT AKSİYON
Aylık dergi

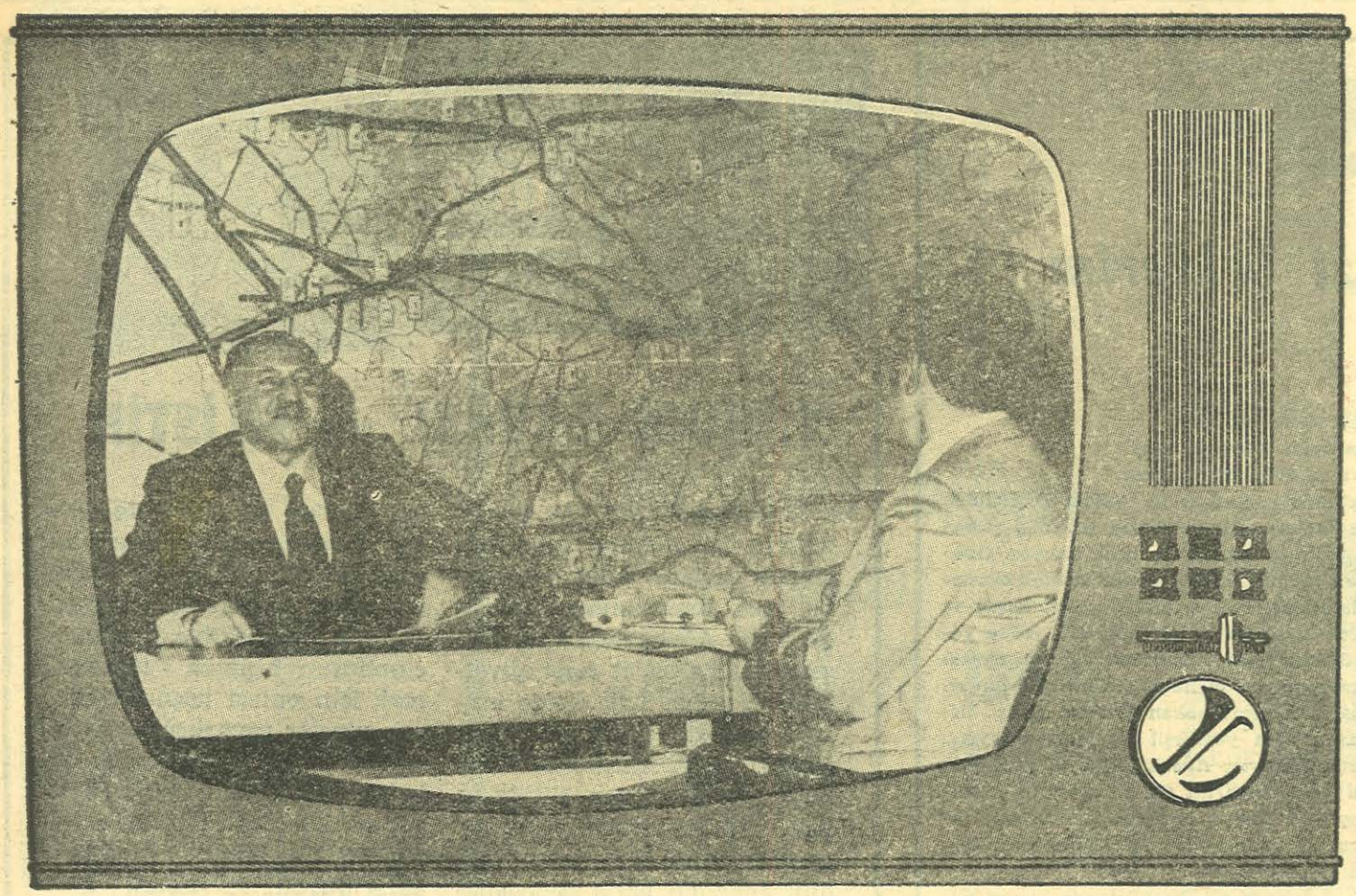

«Vatandaşı ez, ez, e
sömür, sömür... son
«hastalık sigortası»

«Kapitali

Milli S

az/öz

- **UŞAK'ta bir avuç aldatılmış solcu gencin başlattıkları kanlı hadiseler, Uşaklılar arasında olduğu kadar bütün memleket çapında da nefret uyandırdı. Bu vesile ile, MHP sempatizanı kavmiyetçi bir şahıs tarafından kurulan YAYKUR adlı okulların nasıl bir köksüzlükle malûl olduğu ve kısa zamanda solun ağma düştüğü bir kere daha anlaşıldı.**
- ÇANAKKALE Zaferi'nin 62. sene-i devriyesi münasebetiyle yapılan merasimlerde Cumhuriyet çocukları, Osmanlı-İslâm Ordusu'nun kahramanlıklarıyla övündü. Bu arada Çanakkale'deki merasimde İslâmcı gençlerin **«Tek önder, Peygamber!..»** nidaları karşısında sözde milliyetçi bazı kimselerin önder diyerek mensubu bulundukları kavmiyetçi partinin liderinin adını bağırmaları halk tarafından acı tebessümlerle karşılandı.
- **TRT mevzuunda âdeta «nihai karar» alacağı intibaı uyandırılan TRT Seçim Kurulu'nun neticede CHP ve DP'nin Umum Müdür Şaban Karataş'ın vazifeden alınmasına dair müracaatını kabul etmemesi sol cephede panik doğurdu.**
- **PAKİSTAN'da kargaşalıklar devam ediyor. İslâm Devleti'nde «lâik sosyal demokrat» idare kuran Başvekil Butto'nun partisinin seçimlerde muhaliflerine göz açtırmaması ve sandık kaçırması halkı galeyana getirdi. Butto halkın üzerine askeri saldı. Çatışmalarda şimdiye kadar 20 kişi öldü.**

Milli Selâmet Partisi Lideri Prof. Dr. Necmeddin Erbakan, geçtiğimiz hafta Pazar günü televizyonda yaptığı konuşmada **«Milli Selâmet pişman etmez!..»** dedi. Erbakan, 1 saat 40 dakika devam eden konuşmasında bizzat hazırladığı dev bir **«Türkiye sanayi hamlesi haritası»** üzerinde uzun uzun izahatlar verdi. 5 daktilo sahifesi tutarındaki konuşma bütün Türkiye'de alâka ile takib edildi. Ancak, Erbakan'ın konuşması'nın Ege'de takibi mümkün olmadı. Teknik bir arıza şeklinde ifade edilen mazeret sebebiyle Erbakan'ın izahatlarını Ege havalisindeki vatandaşlar dinleyemedi. Mazereti, TEK (Türkiye Elektrik Kurumu) TRT'nin üzerine atarken, TRT **«Elektrikler kesilmesi dolayısıyla Ege ve havalisine yayın yapamadık»** şeklinde açıklama yaptı. Erbakan'ın geniş akisler uyandıran ve değil tarafsız, **«hasım tavırlı»** çevreleri dahi hayran bırakan konuşmasında şimdiye kadar yaptıklarının ve bundan sonra yapacaklarının sarih bir blânçosunu vermesi programın uzunluğuna rağmen dikkatle takib edildi. Erbakan, giriştikleri sanayi hamlesini karalamak maksadıyla **«Planı yok, projesi yok, finansmanı yok..»** gibi bilhassa CHP tarafından ileri sürülen ithamlara da cevap verdi. Tek tek açıklamalar yapan, kurulan ve kurulacak olan fabrikaların **«son civatasma kadar»** hesabını vesikalara dayanarak veren bu arada fabrikaların her birinin neler imâl edeceğini resimlerle seyirciye sunan ve fizibilite raporlarını gösteren Erbakan, attığı her temelin bugün yükselmekte olduğunu yine fabrikaların inşaat fotoğraflarını ekranda göstermek suretiyle ibraz etti.

Erbakan bu meyanda kalkınmanın bir yorumunu da yaparak, solcu ve kapitalist görüşlerle kat'i surette kalkınmanın gerçekleştirilemeyeceğini ifade etti.

Bilindiği gibi, televizyonda ilk konuşmayı bir ay önce Demirel, takiben, Ecevit, onu da takiben Bozbeyli yapmışlardı. Erbakan'ın bütün bunlardan sonra yaptığı konuşma ise, bütün bu liderlerin iddialarına bir cevap mahiyeti taşıdı. Nitekim, Ankara siyasi muhidlerinde liderlerin bu konuşmalarını mukayese edenler, **«Erbakan'ın rakiplerini silindir gibi ezdiği»** kanaatine vardılar. Gerçekten Erbakan konuşmasında sadece muhalefetin asılsız iddialarını cevaplandırmakla kalmadı, halen koalisyon ortağı olan AP'nin de MSP'nin hükûmette yaptığı teşebbüsleri **«kopya etmekten»** öteye geçemeyen bir vaziyete düşmüş olduğunu da ihsas ettirdi.

Demirel'in afaki olarak millete anlatmaya çalıştığı büyük hamleyi, Erbakan tek tek en ufak teferruatına kadar izah ederken bunların tamamının MSP'nin hükûmet içinde şahsi gayretlerle gerçekleştirmekte olduğunu âdeta vatandaşa duyuruyordu.

Diğer taraftan, MSP liderinin Bursa'da yaptığı konuşmada, AP ve CHP liderlerini Televizyonda bir açık oturuma davet etmesi ve **«Geliniz milletin huzurunda hesaplaşalım!.»** demesi, Ankara'da olduğu kadar bütün yurtta geniş akisler uyandırdı.

Erbakan televizyondaki konuşmasına, öteden beri anlattığı Türkiye'de mücadele halinde olan üç görüşü izahla başladı. Solcu ve kapitalist görüşlerin memleketimizi bu vaziyetlere düçar ettiğini şimdi ise **«Yeni devirin başladığını, bunu Milli Görüş'le başlattıklarını»** ifade eden Erbakan, daha sonra sualleri cevaplandırırken, kalkınma hamlesinin bir mânâda teknik malûmatını verdi. Mülâkatın sonlarına doğru, sesini yükselterek ve yer yer yumruğunu sıkarak konuşmasına devam eden Prof. Dr. Necmeddin Erbakan sözlerini aynen şöyle bağladı:

☐ EZ, EZ SONRA DA SUSPAYI VER!..

«Bakınız kapitalist sistemden liham alan kimseler 'pansuman kanunları'na ağırlık veriyorlar. Biz milli görüşe sahip MSP olarak köklü icraata ağırlık veriyoruz. Aramızdaki fark şudur: Ağır faizle vergi..

Köyün çarşısında pazarında, bu milletin evlâdlarını üç yaşından itibaren ezin.. ezin.. ezin.. altmış yaşına getirin hasta edin.. ondan sonra da 'hastalık sigortası' kurduk diye, bunu bir marifet sayın! Bu kapitalist sistemin 'pansuman düşüncesi'dir. Ez.. ez.. ez.. sömür.. sömür.. sömür.. sonra da 'suspayı' ver!..

Biz bu zihniyete temelden karşıyız.

Biz sıhhatli ekonomi istiyoruz. Bu milletin evlâdları çarşıda pazarda ağır vergi, ağır faizler altında ezilmesin; sıhhatli büyüsün, sıhhatli gelişsin istiyoruz. Onun için köklü tedbirlere ağırlık veriyoruz. Bunun için vergide adalet istiyoruz, bunun için ağır faiz yükünü milletimizin sırtından kaldırmak istiyoruz. Çünkü biz, 42 milyonun hepsine refah getirmek istiyoruz.

Parolamız: Herkese refah'dır!..»

ez, ez... sömür,
sonra da kalk
tası» çıkart»

«Bu kapitalist sistemin bir
neticesidir. Biz bunlara
pansuman kanunlar diyoruz»

italist ve Sosyalist görüş iflâs etmiştir»

Selâmet pişman etmez

□ KİM İLERİCİ?.. KİM GERİCİ?...

«Bu sualin cevabını vermek artık bugün çok kolaylaşmıştır. Bulutlar dağıldı, güneş parlıyor. Herkes görüyor ki, memleketimize en büyük hamleyi inananlar yapmaktadırlar.

Geçtiğimiz devirlerde bir ilericilik - gericilik münakaşası yürütülmüştür. Şimdi hesaplaşmanın günü gelmiştir. Gelsinler karşımıza kendileriyle hesaplaşmak istiyoruz.

Kendilerini ilerici sayanlara soruyorum: Madem siz ilericiydiniz de, niye şimdiye kadar motor afbrikasını siz kurmadınız? Madem siz ilericiydiniz de niye şimdiye kadar uçak fabrikasını siz ele almadınız?..

Bu memlekete motor fabrikasını da, ağır sanayii de, uçak sanayiini de, elektronik sanayiini de inananlar kuruyor. Bunda şaşacak hiçbirşey yoktur. Bütün tarihimiz böyle gelmiştir; vatana millete en büyük hizmeti bugüne kadar bu milletin hep inanan evlâdları yapmıştır. Eğer Istanbul fethedilirken Ulubatlı Hasan kaleye bayrağı diktiyse, mangasının en imanlısı olduğu için bu büyük hizmet ona nasib olmuştur. Çanakkale Harbi'nde bir Seyyid Çavuş 250 kiloluk mermiyi «Yâ Allah!» deyip kaldırıp, bütün bir vatanın kurtuluşuna vesile olduysa, O kendi bölüğünün içerisinde en büyük inanan insan olduğu için ona nasib olmuştur.. Tarihimiz baştan sona kadar inananların hizmetiyle doludur.

Bugün de vatanımıza miletimize en büyük hizmeti inananlar yapıyor.

Bu zafer inananların zaferidir.

İnananlar en ilerici olanlardır.»

□ MANEVİYATCIYIZ DİYEN DİĞERLERİ İLE FARKIMIZ NE?

«Çok büyük fark vardır. 'Biz de İmam-Hatib Okulu açıyoruz, bizim Milli Selâmetçilerden ne farkımız var' diyenler çıkmıştır ortaya. Milli Selâmet manevi kalkınma bayrağını açmıştır. Önce ahlâk ve maneviyat bayrağını açmıştır. Başkaları da bu yola iyi kötü tevessül etmek mecburiyetinde kalmışlardır. Ancak, bunları yarım ağızla söyleyenlerle bizim aramızda çok büyük bir fark vardır. Bu farkı size şöyle belirtmek isterim: Onların asıl zihniyetleri, asıl bindikleri araba bir materyalist arabadır. Bu arabanın içerisine hin-i hâcette bir kaza olursa bize lâzım olur, diye bir yedek lâstik koyup üzerine 'maneviyat' diye yazmışlardır. 'Biz de maneviyatçıyız' dedikleri bu yedek lâstikden ibarettir.

Milli Selâmete gelince, bizim arabamızın kendisi maneviyat arabasıdır.

Onun için onlarla bizim aramızdaki fark ikisi de metal olduğu halde teneke ile altın arasındaki fark kadar büyüktür!..»

□ MANEVÎ KALKINMA DERKEN KASTIMIZ NE?

«Müstehzi bir şekilde, 'Efendim hep işçilere maneviyat tavsiye ediyorlar..' veya, 'Maddi işleri başaramayınca, maneviyat tavsiyede ediyorlar' denecek ve hafife alınacak bir mevzu değildir maneviyat mevzuu..

Yukarıdaki resim, sola angaje olmuş bir haber ajansı tarafından geçtiğiniz hafta gazetelere dağıtıldı. Van'da çekilmişti ve Cennetmekân Sultan Abdülhamid Han Sani'nin vefatının sene-i devriyesi münasebetiyle gazetemizin okuyucularına ilâve olarak verdiği resminin Van'da bir devlet dairesinde duvara asıldığım «jurnal» ediyordu. Jurnalcılar her zaman bilinen taktiklerine ve maskelerine gizlenmeyi de ihmâl etmiyorlar, M. Kemal'in resmi dururken, Abdülhamid Han'ın resminin asılmış olmasını «devrimcilik adına» malûm çevrelere feryad ederek duyurmaya çalışıyorlardı. Sebil hiçbir yoruma lüzum hissetmeksizin bu resme yer verirken, Cennetmekân Sultan'ın aziz hâtırasını hürmetle tekrar yâd eder.

HAFTANIN İÇİNDEN

Millî Selâmet pişman etmez!..

(Baştarafı Orta Sayfamızda)

Maneviyatın ne olduğunu bilmemek aslında büyük bir nâsibsizliktir.

Biz birinci ve ikinci hükûmetlerimizin her ikisinde de manevi kalkınmaya çok ehemmiyet verdik. Halk Partisiyle beraber kurduğumuz hükûmette de manevi kalkınma büyük bir ağırlık taşır, programımızda.. Beraberce hükûmet iken, bunları yazmış iken, kalkıp Meclis kürsülerinde 'tarihî yanılgılar'dan bahsetmek, 'Biz hata etmişiz. Şimdi itiraf ediyoruz: Bir insan hem maneviyatçı olur, hem de ilerici olur..' diyenlerin kısa bir zaman sonra, maneviyatı tekrar unutur hâle gelmelerini üzüntüyle karşılarız.

Manevi kalkınma olmadan, maddi kalkınma olamaz. Bir samanlıkta soğan-ekmek yenerekten saadet bulunabilir. Her istediğini alabildiği halde içi huzursuz olan insan saadetten çok uzakta kalır. Ondan dolayı hakiki saadet ancak, maddi ve manevi kalkınmanın beraber meydana gelmesiyle olur. Saadet bir an mes'elesidir. Saadetin de üstünde selâmet vardır.

Selâmet demek, devamlı saadette olmak demektir.

Onun için, insan dua ederken, isterken, selâmet istemelidir.

Şurası çok iyi bilinmelidir ki, Sultan Alpaslan, Malazgirt Zaferini ordusu daha kalabalık olduğu için, silâhları daha üstün olduğu için, kazanmadı. Sultan Alparslan 40 bin kişilik ordusuyla 240 bin kişilik Bizans ordusuna karşı o büyük tarihî zaferi imanı daha kuvvetli olduğu için, Allah'a inandığı için, ahirete inandığı için kazandı.

Onun için manevi kalkınmanın yerini hiçbirşey tutamaz!..

Bütün bu kalkınmaların önünde yürüyen bayrağımız önce ahlâk ve maneviyat bayrağıdır.

Milyarlar yatırmışsınız üniversiteler kurmuşsunuz, içinde boykottan ders okuyamazsanız bu taş yığınları ne işe yarar?!..

Milyarlar yatırıp fabrikalar kurmuşsunuz, bu fabrikaların içerisinde kanunsuz grevden çalışamazsanız, bu taş yığınları ne işe yarar?!..

Ne olacak da bu fabrikanın içinde çalışan işçi, 'hangi makinanın arasına bir demir parçası sokayım da sabotaj yapayım' diye düşüneceğine 'Bugün üç metre fazla kumaş dokuyayım, üç ton fazla çimento yapayım' diye düşünecek ve bunu ibadet sayacak. Ne olacak? Mektebe devam eden bir öğrenci, hocasına dinamit atacağına büyük atalarımıza lâyık bir şekilde hocaların ne olduğunu bilecek, dersini daha iyi öğrenmeye, ülkeye daha iyi hizmet etmeyi ibadet sayacak. Asıl mes'elemiz budur!.. Biz maarifi, şu kadar üniversite açtık, bu kadar üniversite açtık'la ölçmeyiz; Biz maarifi evlâdlarımızın kalbine ne koyuyoruz, bununla ölçeriz. Onun için ana mes'elemiz 42 milyon insanın milli ve manevi değerlere bağlı olarak yetişmesidir. Saadet ve selâmet buna bağlıdır. Manevi kalkınmaya en büyük ehemmiyeti veriyoruz ki, bu vatanın evlâdları, annesini babasını seven sayan evlâd olsun, bir baba evine geldiği zaman dizini dövmesin, oğlu babasına 'moruk' demesin, evlâdı annesine 'kocakarı' demesin!. Bil'akis anne nedir, baba nedir, kıymetini bilen evlâd olsun. Fabrikalarda ibadet aşkıyla çalışılsın. Öğrenci öğretmeninin kıymetini bilsin. Komşusu açken kendisi tok yatmasın. Diyarbakır'dakinin acısını Edirne'deki kardeşimiz duysun. Herkes birbirini sevsin, saysın. Bu olmadan saadet ve selâmet olmaz!..

Bundan dolayıdır ki, bu büyük maddi kalkınma hareketini manevi kalkınmayla beraber yürütmekle sağlam kalkınmayı yapıyoruz. Hakiki kalkınmayı yapıyoruz.

☐ DEMOKRASİ NASIL DEMORASİ OLUR?

Hürriyetçi demokrasi manevi kalkınma olmadan, olmaz. Onun için Anayasa'nın 10. ve 14. maddesi manevi kalkınmayı temel almıştır. Hem istiyoruz ki, insanlar hür olsun, hem de bu insanlar istiyoruz ki, birbirini sevsin saysın, birbirine kötülük yapmasın. Bu ancak, o insanların manevi şekilde yetiştirilmeleriyle mümkündür. Eğer manevi kalkınmayı yapmazsanız, o ülkede yağma olur, herkes birbirinin hakkına tecavüz eder. Hürriyetlerin tahdid edilmesi mecburiyeti doğar. Manevi kalkınmayı ne kadar yapınışsanız hürriyetleri o kadar genişletebilirsiniz. Hür demokratik düzen manevi kalkınma olmadan gerçekleşemez. Biz bütün memleket evlâdlarının hürriyet içerisinde yaşamasını istiyoruz. Birbirini sevmesini saymasını istiyoruz.

Bundan dolayıdır ki, hem köye Kur'an Kursu açıyoruz, hem köye atölye kurmaya, tezgâh kurmaya çalışıyoruz. Hem ilimize fabrika koyuyoruz, hem de ilimizde İmam-Hatib okulu açıyoruz. Hem ağır sanayi kuruyoruz, hem manevî ilimler üniversitesi kuruyoruz. Kurtuluşun tek yolu budur. Sağlam yol budur!..

Kısaca bütün bu konuştuklarımı tek cümlede toplamak istiyorum: MİLLÎ SELÂMET PİŞMAN ETMEZ!...»

Ortak Pazar halkı. yerli uşaklara şamar attı

TÜRKİYE'deki Ortak Pazar taraflılarına geçtiğimiz günlerde bu defa bizzat Ortak Pazarcı Avrupa ülkeleri halkından bir şamar vuruldu. Kısa adı (AET) olan Avrupa Ekonomik Topluluğu yâni Ortak Pazar'a Türkiye'nin «tam aza» kabul edilip edilmemesi hakkında yapılan bir anketin neticesi şamar dan da öte bir mahiyet taşıyordu. Çünkü, Avrupa halkının yüzde 95'i Türkiye'nin kendileriyle aynı çatı altında bulunmasını istemiyordu.

Avrupa Komisyonu'nun müşavirlerinden R. Rabier adındaki şahıs tarafından numuneler metodu ile gerçekleştirilen ankette, «Türkiye'nin Ortak Pazar'a tam aza olmasını istiyor musunuz?» sorusuna Avrupalıların ancak yüzde 5'inin «evet» dediği, yüzde 95'inin de muhalif kaldığı anlaşıldı.

Bu arada bilhassa Fransızların Türkiye'yi istemedikleri de tesbit olundu. Anket sualine verilen müsbet cevap nisbetlerine bakılırsa bütün Avrupalılar Türkiye'ye karşı idiler amma, Fransa bunların hepsinden ileride bir muhalefet gösteriyordu.

Ülkelere göre Türkiye'nin tam azalığa kabul edilmesini istemeyenler nisbeti şöyle dağılıyordu:

Almanya: Yüzde 87
Lüksemburg: Yüzde 91
İtalya: Yüzde 87
İrlanda: Yüzde 92
Belçika: Yüzde 85
Hollanda: Yüzde 92
Danimarka: Yüzde 94
Fransa: Yüzde 96

Diğer taraftan Türkiye'ye ortalama yüzde 95 karşı çıkan Avrupalılar başka bir suale karşılık «Ortak Pazar'ın kendi içinde daha da gelişmesini» istediklerini belli ettiler.

Asiltürk bir müstehcen filmi yasakladı

Dahiliye Vekili Oğuzhan Asiltürk, «Emanuellâ» adlı, baştan aşağı cinsî sapıklık ve teşhircilik nümunesi olan müstehcen filmi yasakladığını açıkladı. Filmcilik ve sinema çevrelerine hakim olan gayri milli unsurların halkını bozacağız diye ısrarla gösterme gayretleri ve Danıştay'a kadar işi götürerek kendileri hesabına sevinilecek karar çıkartmaları üzerine Oğuzhan Asiltürk vaziyete bizzat müdahale ederek filmi kat'iyetle yasakladı. Bilindiği gibi, film sansür komisyonundan geçen film daha sonra yasaklanmış ancak Danıştay tarafından bu yasaklama kaldırılmıştı. Dahiliye Vekili Oğuzhan Asiltürk yasaklama kararı ile alâkalı olarak şu açıklamayı yaptı.

«Kamuoyunun yakından ilgilendiği (Emanuelle - Hisli Duygular) adlı film hakkında bazı hususların vuzuha kavuşturulmasında fayda mülahaza olunmaktadır.

Bahse konu film, 2/7/1575 tarihinde filmlerin ve film senaryolarının kontrolüne dair nizamnameye aykırı şekilde toplanan İstanbul İl Film Kontrol Komisyonunun, bu sebeple nizamnameye aykırı ve hukuken muteber olmayan kararı ile yurda sokulduğu ve halka gösterildiği anlaşılmış bulunmaktadır. Bakanlığımızca duruma muttali olunur olunmaz keyfiyet bir yandan mülkiye müfettişlerince cezai ve disiplin açısından tahkik ettirilmiş, diğer yandan İstanbul İl Film Kontrol Komisyonu üyelerinin komisyonda ki görevlerine son verilmiştir.

Film Kontrol Komisyonunun noksan ve hatalı kararı sebebi ile usulsüz şekilde yurda ithal edilmiş bulunan film, ilgili nizamnamenin 15. maddesi gereğince Ankara Merkez Film Kontrol Komisyonuna sevk edilmiş ve komisyon filmin yurda sokulmasının ve halka gösterilmesinin sakıncalı olduğuna ittifakla karar vermiş bulunmaktadır.

Ayrıca filmin Emanuelle adlı kitabının da adli makamlarca 1975 yılında toplattırılmış bulunduğu anlaşılmıştır.»

Kültür Vekâleti İslâm Yazısı kursu açtı

Kültür Vekâleti millî kültürün muhafazası ve korunması ile alâkalı olarak yaptığı teşebbüslere bir yenisini ilâve etti, «İslâm yazısı ve Tezhib» kursları açtı. Yetişen nesillere millî kültürümüzün can damarı olan İslâm yazısını öğretmek maksadıyla açılan kurslar şimdilik İstanbul ve Erzurum'da tedrisata başladı. Vekâlet, kursların yakında belli başlı vilâyetlerimize yayılacağını açıkladı. Bu arada Vekâlet Müşaviri Osman Saraç kursların açılması ile alâkalı olarak şunları söyledi:

«Cumhuriyet Hükümetleri bu feyizli öğretim ve girişimleri ve bu ileri adım ve hamleleri elbette sürdüreceklerdir. Çünkü, bizim asil eski yazımız gibi ilim ve irfan kanallarımız, Müslüman Türk milletinin kanı gibi, canı gibi öz malıdır. Zira aslında «Kur'an Yazısı» olan «Eski Yazımıza» büyük Milletimiz şanlı bayrağındaki ayyıldızı gibi kendi milli damgasını vurmuştur. Bu yüzden ilim dünyasında: «Kur'an Mekke'de indi, Mısır'da okundu ve Türkiye'de yazıldı» denilmektedir. Bu bakımdan Fatih'in İstanbul'unda ve Dadaşlar diyarında sürdürülen büyük kültür hamleleri çok verimli olacaktır. Bütün Dünya'nın hayranlığını çeken kütüphanelerimiz ve kültür abidelerimiz sinelerini Türk aydınlarına açacaktır.»

EN SON HIZ SINIRI

İ. ASANOV

ZAMAN..

Gazetemiz Sebil bir müddetten beri Üstâd Necip Fazıl'ın son konferansının bizzat kendisi tarafından tashihi yapılmış metnini neşretti. Bu konferansında Üstâd şöyle diyordu:

«Bu kâinat yapısında, karşımıza en büyük tecelli olarak «zaman» çıkıyor. Zaman!. Ne müthiş bir şey; Allah'ın azametine ne müthiş delil!... Bir ağ gibi, Allah, zamanı üzerimize atmış... Herşeyin üstünde zaman, herşeyin!... Meselâ, İbn-i Sinâ ışığı zamanın dışında farzederdi. Halbuki bugün isbat edilmiş bulunuyor ki, ışık bir saniyede 300 bin kilometre hızla akıyor. O da zamani. Zamanın dışında hiçbir şey yok; birşey var içimizde zamanın dışına tırmanmak isteyen: Ruh... Zamana sığamayan birşey var insanda, o da ruh! Çünkü o zamansızlık âleminin hatıralarını taşıyor. Fakat, biz farkında değiliz»

Bakınız: Sebil, Sayı: 59)

Evet, zaman... Gazeteniz Sebil Üstâd'ın bu izahlarına ilâveten bu defa bir astronomi ilim adamının yazısını takdim ediyor. Tercüme olmaktan ve teknik bir mevzuu ihtiva etmekten dolayı anlaşılan güçlükleri taşımakla birlikte okuyucularımızın dikkatini çekeceğini ümid ediyoruz.

SEBİL

Bir şeyi kâfi miktarda kuvvetle iterseniz, hareket etmeğe başlar. Hareket etmekte iken onu itmeğe devam ederseniz, hızlanır; yâni giderek artan bir hızla hareketini devam ettirir. Onun ne kadar hızla hareket edebileceğinin bir hududu var mıdır? Onu ittikçe itsek ve bu itme işini sürdürsek gittikçe daha çok hızlanmağa devam eder mi? Yoksa etmez mi?

Hareket eden bir şeyin «kinetik enerji»si vardır. Hareket halindeki bir cismin sahip olduğu kinetik enerjinin ne kadar olduğu onun hızına ve kütlesine bağlıdır. Hız dediğimiz şey, anlaşılması kolay, ne olduğu besbelli bir niteliktir. Bir şeyin yüksek bir hızla veya düşük bir hızla hareket ettiği söylenirse bunun ne demek olduğu insanın kafasında açık bir şekilde bellidir. Fakat «kütle» biraz güç anlaşılır bir şeydir.

Kütle, bir cismin hızlandırılmasının ne ölçüde kolay oluşu ile alâkalıdır. Diyelim ki, birisi normal oyunda kullanılan sicim ve deriden yapılmış, diğeri de onun tıpatıp eşi olan fakat çelikten yapılmış olan iki «besebal» topumuz var. Çelik topu alarak onu belli bir hıza çıkarmak, normal oyun topunu bu hıza çıkarmak için gerektiğinden çok daha fazla kuvvet gerektirir. Bu yüzden, çelikten olan top daha fazla kütleye sahiptir.

Yerçekimi de kütleye bağlıdır. Çelikten olan topa tesir eden yerçekimi normal topa tesir eden çekimden daha kuvvetlidir; çünkü çelik topun kütlesi daha fazladır. Öyleyse, genel olarak dünya sathı üzerinde kütlesi daha büyük olan bir cisim, kütlesi az olan bir cisimden daha ağırdır. Gerçekten «kütlesi daha çok» ve «kütlesi daha az» anlamında düşündüğümüz halde «daha ağır» ve «daha hafif» diye söylemek, doğru olmamakla beraber, yaygındır.

Ama biz yine, hem hıza hem de kütleye bağlı olan kinetik enerjiye sahip, hareket halindeki cismimize dönelim. Hareket eden cismimiz, bahis mevzu ettiğimiz itme ile daha fazla hızla hareket ettirilirse, kinetik enerjisi de artacaktır. Kinetik enerjisinin artışı, kinetik enerjinin bağlı olduğu her iki faktördeki, yâni hem hızda hem de kütlede, bir artık olarak meydana çıkar.

Düşük hızlardan, yâni çevremizdeki dünyada görülen tabii hızlardan doğan kinetik enerji artışının çoğu hız artışı olarak, pek azı da kütle artışı olarak ortaya çıkar. Gerçekten, tebil hızlarda ortaya çıkan kütle artışı o kadar azdır ki, bunu ölçme imkânı bile yoktur. Eskiden bir cisim kinetik enerji kazandığında, yalnız hızının arttığı, kütlesinin değişmediği düşünülürdü. Bu düşünüşün neticesi olarak da kütle, herhangi bir cisimde bulunan maddenin miktarı olarak ve belli ki, hız yüzünden değişebilmesi bahis mevzuu olmayan birşey olarak, çoğu zaman yanlış tarif edilirdi.

□ Einstein'ın Özel Teorisi

Fakat 1890'larda, hızın artışı ile kütlenin de artacağı imkânın düşündüren teorik sebepler ortaya çıktı. Sonra, 1905'te Özel «Relativite» (nisbilik) Teorisinde meseleyi tam olarak aydınlığa kavuşturan Albert Einstein, hızın artması durumunda kütlenin nasıl arttığını açıklayan bir denklem ortaya koydu.

Bu denklemi kullanarak hareketsiz durumda iken kütlesi 1,000 gram olan bir cismin saniyede 30.000 kilometre bir hızla hareket etmekte iken, kütlesinin 1,005 gram olduğunu bulabilirsiniz. (Saniyede 30.000 kilometrelik bir hız, 20 nci yüzyıldan önce ölçülebilmiş en yüksek hızdan kat kat büyük olan bir hızdır; bu derece muazzam bir hızda bile kütlenin artışı ancak yüzde yarım kadardır. Tevekkeli değil kütlenin artabileceğinden 1890'lara kadar şüphe edilmemişti).

Hız artmaya devam ettikçe kütlenin artma temposu çoğalmağa başlar. Saniyede 150.000 kilometrelik bir hızda, hareketsiz durumda kütlesi 1.000 gram olan bir cismin kütlesi 1.150 grama çıkar. Saniyede 270.000 kilometrelik hızda kütle 2,290 grama yükselir.

Fakat kütle artınca, cismin hareketini hızlandırmak yani cismin daha fazla bir hızda gitmesini sağlamak da zorlaşır. (Zaten kütlenin tarifi de budur). Belirli bir kuvvetle yapılacak itmeler cismin hızını arttırmada gittikçe daha az tesirli, fakat onun kütlesini arttırmada gittikçe daha çok tesirli olmaya başlar. Hız saniyede 299.000 kilometreye yükseldiğinde, artık bundan sonra yapılacak itmelerin cisme kazandıracağı enerjinin hemen hemen hepsi kütlenin artmasına, pek azı da hızın çoğalmasına yarar. Bu durum düşük hızlardaki, yâni normal hızlardaki durumun tam tersidir.

Saniyede 299.792.5 kilometrelik bir hıza yaklaşınca yapılacak itme gücünün artık hemen tümünden sağlanan enerji kütleye dönüşür ve bu enerjinin hemen hemen hiç bir kısmı hız artışı sağlamaya yaramaz. Eğer saniyede 299,792.5 Km'lik bir hıza erişmek imkânı olsaydı, hareketsiz durumda iken sıfırdan büyük bir kitleye sahip olan bir cismin bir hızda hareket ederken sahip olacağı kütle sonsuz olurdu. Artık, ne kadar büyük olursa olsun, hiç bir itme gücü bu cismin daha hızlı hareket etmesini sağlayamazdı.

Söz konusu ettiğimiz saniyede 299.792.5 Km'lik bu hız ayni zamanda ışığın hızıdır. Buna göre, Einstein'ın Özel Relativite Teorisinin bize söylediği şudur: Kütlesi olan herhangi bir cismin ışık hızına eşit veya daha büyük bir hıza kadar hızlandırılması mümkün değildir. Işığın (boşluktaki) hızı, bizim ve bizlerin feza gemileri gibi kütleye sahip olan cisimler için, mutlak hız sınırıdır.

Bu sadece bir teori olmakla da kalmamıştır. Özel Relativite Teorisi ortaya atıldıktan sonra, ışık hızına çok yaklaşan hızlar ölçülebilmiş ve gözlenen kütle artışının teoride ileri sürülen artışa tastamam uyduğu görülmüştür. Özel Teori birçok çeşitli inanılmaz şeyler ileri sürmüş ve bunlar o zamandan beri büyük bir doğrulukla gözlenmiştir; bu yüzden teorinin doğruluğundan şüphe duymak, ya da ışık hızının kütlesi olan bütün cisimler için hız sınırı olduğundan şüphe duymak için hiç bir sebep görülmemektedir.

□ Sub-atomal Taneciklerin Hızı

Biz şimdi biraz daha temele inelim. Kütlesi olan bütün maddeler sub-atomal taneciklerin (bir atomu meydana getiren çeşitli taneciklerin) birleşiminden oluşmuşlardır; ve proton, elektron, nütron gibi bu sub-atomal taneciklerin kendileri de kütleye sahiptir. Bu gibi atomal tanecikler her zaman ışık hızından daha az hızlarda hareket etmek zorundadırlar. Bunlara «tardyon» denilmektedir ve onlara bu adı takan, fizikçi Olexa-Myron Bilaniuk ve Bilaniuk'un çalışma arkadaşları olmuştur.

Hareketsiz durumda olabilselerdi hiç bir kütleye sahip olmayacak olan, yani hareketsiz durum kütleleri sıfır olan, tanecikler de vardır. Fakat bu tanecikler hiçbir zaman hareketsiz durumda bulunamazlar; bu yüzden de bunların «hareketsiz durum kütlelerinin» dolaylı bir yoldan hesaplanması gerekmektedir. Bu düşünceyle fizikçi Bilaniuk, hiçbir zaman hareketsiz durumda olmayan bir şeyin «hareketsiz kaçınmak zaruretiyle «hareketsiz durum kütlesi» tabiri yerine, «öz kütle» tabirinin kullanılmasını teklif etmiştir.

Ortaya konulduğuna göre, «öz kütlesi» sıfır olan bir tanecik saniyede 299.792.5 Klm'lik (ne daha fazla ne de

(Sayfayı Çeviriniz)

daha az) bir hızla hareket etmek zorundadır. Işık, öz kütlesi sıfır olan «foton» dediğimiz taneciklerden oluşur. Bunun içindir ki ışık saniyede 299,792.5 Klm.lik bir hızla hareket eder ve bunun içindir ki bu hıza «ışık hızı» denilmektedir. Nötrino'lar ve graviton'lar gibi öz kütlesi sıfır olan diğer tanecikler de ışık hızı ile hareket ederler. Bilaniuk, öz kütlesi sıfır olan böyle taneciklerin hepsine, Latincede «ışık» anlamına gelen «luxon» adının verilmesini teklif etmiştir.

□ Bilim Roman (Science-Fiction)'ın İçine Düştüğü Çıkmaz.

Bu semavi hız sınırı, yâni ışık hızı, bilim-roman yazarları için özellikle can sıkıcı bir vaziyet çıkarmış bulunmaktadır; çünkü yazdıkları hikâyelerin muhtevasını sınırlandırmıştır. En yakın yıldız olan Alpha Centauri 25 trilyon mil uzaktadır. Işık hızı ile seyahat ederek dünyadan Alpha Centauri'ye gitmek 4,3 yılı (dünya zamanı), ve geri dönmek için de 4,3 yıl sürerdi. Demek oluyor ki, Özel Relativite Teorisinin hız sınırına göre en yakın yıldıza bile gidip gelinceye kadar dünya üzerinde geçecek zaman en az 8,6 yıl olmalıdır. Kutup yıldızına gidip gelmek için en az 600 yıl, ve galaksi'mizin diğer ucuna gidip gelmek için de en az 150.000 yıl gerekir. Herhangi bir şeyin Andomeda galaksisine gidip gelmesi için de en az 5 milyon yıl gerekir.

Böyle yolculukların yapılması için gerekli en az zaman sürelerini hesaba katmak (ve akla yakın şartlar altında gerçekten gerekli olacak zaman süreda akılda tutmak). Yıldızlar arası gezilerle ilgili herhangi bir bilim-romanını içinden çıkılmaz bir güçlüğe sokacaktır. Bu gibi güçlüklerden sakınmayı arzu edecek bilim-roman yazarları da sadece güneş sisteminin içinde kalarak bunun dışına çıkamamak durumunda olacaklardır

Peki, bu durumda ne yapılabilir? Her şeyden önce, bilim-roman yazarları görmezden gelerek hiç bir sınır yokmuş gibi davranabilirler. Ama o zaman bu, gerçek bilim-roman olmaz; ancak peri masalı olur. Diğer taraftan, bilim-roman yazarları içlerini çekip hız sınırını ve bununla ilgili bütün güçlüklere katlanma yolunu seçebilirler L. Sprague de Camp bu yolu tabii olarak benimsedi, Paul Anderson da yakın zamanlarda hız sınırını çok verimli bir biçimde kabul eden Tau Zero adlı romanını yazdı. Ve nihayet, bilim-roman yazarları hız sınırı güçlügilnü bertaraf edecek az veya çok ölçüde akla yakın bir takım yollar bulabildiler. Böyle bir yola başvuran Edward E. Smith, galaksiler arasında geçen romanlarında, cisimlerin «atalet'ini» (hızlanmaya karşı direnmelerini) sıfıra indiren bir araç tasarladı. Cisimlerin hızlanmaya karşı dirençlerini indirmekle herhangi bir itme gücü ile bir cismin hızı sonsuz ölçüde artırılabilir, ve Smith'in ileri sürdüğüne göre sonsuz derece büyük herhangi bir hızın sağlanması mümkün olur.

Tabiatiyle «atalet'i» sıfıra düşürmenin bilinen hiç bir yolu yoktur. Böyle bir yol olsaydı bile, «atalet» denilen şey zaten kütle denilen şeyin tüm olarak eşidir; ve atalet'i sıfıra düşürmek demek kütleyi sıfıra düşürmek demektir. Kütlesi olmayan tanecikler son derece kolaylıkla fakat ancak ışık hızına kadar hızlandırılabilir. Smith'in sıfır-atalet prensibi ile çalışan itici güç sistemi ancak ışık hızına eşit, fakat ışıktan-daha hızla olmayan bir hızda seyahat etme imkânını sağlayadurumdaki Kütlesinden» söz etmekten bilirdi.

□ Feza Dışında Yolculuk

Çok daha yaygın olan bir bilimroman aracı da, bir cismin bütün kâinatın dışına çıkmasını düşünmektir. Bunun ne demek olduğunu anlayabilmek için, basit bir benzetme yapalım: bir kimsenin çok engebeli dağlık, uçurumlar, iniş-çıkışlar, deli akan girdaplı ırmaklar v.s. ile dolu bir arazide yaya olarak ilerlemeğe savaştığını düşünelim. Bu kimse, günde iki milden fazla yol almanın imkân dışı olduğunu pekâlâ ileri sürebilir. Eğer bu kimse ilerlemenin, yol almanın, aklın alabileceği tek yönteminin karadan gitmek olduğunu düşünecek kadar, oldum olası hep kara yoluyla ilerleme tercihine saplanmış ise, günde iki millik bir hız sınırının tabii bir kanun olduğuna ve bu hızın her türlü şart altında erişilebilecek en son hız olduğuna pekâlâ inanmış olabilir.

Peki ama, jet uçağı ya da roket ile olmasa bile, balon gibi basit bir araçla seyahat ederse ne olur? O zaman iki millik bir uzaklığı, altındaki arazi ne kadar çetin ve engebeli olursa olsun, bir saatte ya da daha az zamanda kolaylıkla aşabilir. Balona binmekle, bu kimse, kendi düşüncesine göre en son hız sınırı kaidesine bağlı olan «kâinatın» dışına çıkmış olmaktadır. Veya, derinlik tabiri ile söylemek gerekirse, bu kimse, bir satıh üzerinde iki derinlikli bir vasat için hız sınırının ne olduğu kaidesini ortaya çıkarmış, fakat bu hız sınırı, bir balon aracılığı ile üç derinlikli bir vasatda yapılan hareket için geçerli olmamıştır.

Buna benzer olarak Einstein'ın hız sınırının, yalnız bizim kâinat için geçerli olduğu düşünülebilir. Bu durumda, misalimizdeki baloncumuzun arazi sathı dışına çıkışı gibi, biz de fezamızın dışındaki bir ortama girebilseydik ne olurdu? Fezanın dışında böyle bir vasatda, yâni «feza ötesi» (hyperspace) denilen yerde belki de hiç bir hız sınırı yoktur. Uygun biçimde enerji kullanarak, ne kadar muazzam olursa olsun, istediğiniz her hızda hareket edebilirdiniz; ve belki de bir kan saniyede, tabii usûllerle an cak iki yüzyılda gidilebilecek bir noktada tekrar normal fezaya dönebilirdiniz.

Feza-ötesi, ister açık seçik açıklanan, isterse sessiz sedasız kabul edilen biçimde, bir kaç on-yıldır bilim-roman yazarlarının dağarcıklarındaki sermayenin bir parçası olagelmiştir.

□ İmajiner Kütle

Uzay-ötesini ve ışıktan hızlı yolculuk imkânını, galaksi çapında, ya da galaksiler arası çapta geçen olay, macera ve entrikaların geliştirilebilmesi için elverişli bir hayâl mahsûlü olmaktan öteye geçen mefhumlar olarak düşünmüş olan bilim-roman yazarı, eğer varsa, pek azdır. Fakat yeteri kadar şaşırtıcı biçimde, bilim-roman yazarlarının imdadına yetişen bilim olmuştur. Bilim-roman yazarlarının sadece hayal gücü ile sağlamaya çalıştıkları şeyin, her şeye rağmen Özel Relativite Teorisinde geçerli olduğu anlaşılmaktadır.

Hareketsiz kütlesi bir kilogram olan bir cismin ışık hızının yarı katı fazlasına çok yakın olan saniyede 425,000 kilometrelik bir hızla hareket ettiğini düşünün. Bunun imkânsız olduğu iddiasıyla, böyle bir şeyi düşünmek istemeyebilirsiniz; fakat bir an için bunu düşünelim. Daha doğrusu, bu cisim eğer bu hıza erişebilseydi kütlesinin ne olacağını hesaplamak için Eeinstein'in denklemini kullanalım.

Einstein'in denklemine göre, hareketsiz kütlesi bir kilogram olan ve saniyede 425.000 kilometrelik bir hızla giden bir cismin kütlesinin - 1 kilograma eşit olacağı sonucu çıkmaktadır. - 1 (eksi bir'in kare kökü) ifadesi, matematikcilerin «imajiner sayı» (hayâli sayı) dedikleri bir sayıdır. Böyle sayılar gerçekte «hayalî» değildir ve mühim faydaları kullanma yerleri vardır. Bununla beraber bunlar, normal olarak kütlenin ölçülmesinde uygun oldukları düşünülmeyen cinsten, sayılardır. Genel eğilim, imajiner (hayali) bir kütleyi «saçma» bir mefhum diye düşünüp meseleyi orada bırakmak olacaktı.

Fakat 1962'de Bilaniuk ve onun çalışma arkadaşları, imajiner kütle mevzuunu araştırıp buna bir mânâ verilip verilemiyeceğini anlamaya karar verdiler. Belki de imajiner kütle, normal kütlesi olan cisimlerde bulunan hususiyetlerden ayrı bir takım hususiyetlere sahip olmaktan başka bir şey değildi. Meselâ, normal kütlesi olan bir cisim itilirse, hızlanır ve mukavemet gösteren bir vasat içinde hareket ederse yavaşlar. Acaba, kütlesi imajiner olan bir cisim itilince yavaşlıyor, mukavemet gösteren vasatta hareket edince hızlanıyor olmasın? Ayni düşünüş yolundan giderek, normal kütlesi olan bir cisim hızlandıkça daha çok enerjiye sahip oluyor. Acaba, imajiner kütlesi olan bir cisim hızlandıkça enerjisi azalıyor olmasın.

□ Taneciklerin Üç Sınıfı

Bu çeşit mefhumlar ortaya atılınca, Bilaniuk ve arkadaşları, ışık hızından daha büyük hızla hareket eden imajiner kütleli cisimlerin, Einstein'ın Relativite Teorisine aykırı olmadıklarını gösterebildiler. 1967'de, fizikçi Gerald Geinberg bu ışıktan hızlı giden tanecikler üzerindeki tartışmasmda bu gibi taneciklere, Yunancada «hız» anlamına gelen «tachyon» adını verdi.

Fakat tachyon'ların da kendilerine göre sınırlı kaldıkları yönleri var. Bunlar, itilmek yoluyla enerji kazandıkça yavaşlıyor; yavaşladıkça, hızları giderek azaldıkça da onları daha da yavaşlatmak o ölçüde daha zor oluyor. Hızları, iyice azalıp ışığın hızına yaklaşınca, onları daha da yavaşlatmak artık münkün olamıyor.

Buna göre, demek ki üç ayrı tanecik sınıfı var: 1) Öz kütleleri sıfırdan büyük olan ve ışık hızından daha az herhangi bir hızda hareket edebilmekle beraber ışık hızıyla, ya da daha hızlı olarak hareket edemiyen tardyon'lar; 2) Öz kütleleri sıfır olan ve yalnız ışık hızı ile hareket edebilen luxonlar; ve 3) öz kütleleri imajiner olan ve ışık hızından daha büyük herhangi bir hızda hareket edebilmekle birlikte ışık hızıyle veya daha yavaş hızlarda hareket edemiyen tachyon'lar.

Bu üçüncü sınıftan olan tachyon'ların Relativite Teorisine aykırı düşmeden var olabilecekleri doğru olmakla beraber, bunlar gerçekten var mıdırlar? Teorik fizikte yaygın olan ve birçok fizik bilgini tarafından benimsenmiş bir kaide olarak, tabiatın temel kaidelerinin yasaklamadığı, olamaz demediği bir şey muhakkak olur, mutlaka vardır. Eğer Tchyon'lar yasaklanmıyorsa, o zaman var olmaları gerekir. Fakat bunların varlığını anlıyabilir miyiz?

Teoride, bunu anlıyabilmenin bir yolu var. Bir Tachyon'un ışık hızından (mecburi olarak) daha büyük bir hızla bir «vakum» içersinden geçişi sırasında, arkasında bir ışık izi bırakır. Bu ışık görülebilseydi, ışığın göstereceği bazı özelliklere bakarak oradan geçen tachyon'u bilmek ve hususiyetlerini bulmak mümkün olurdu. Ne yazık ki ışık hızından yüksek bir hızla giden bir tachyon'un, araştırma cihazının içerisi gibi, belli bir yerde bulunabileceği müddet, ancak bir saniyenin aklın alamıyacağı kadar küçük olan bir parçası kadar azdır; ve bugüne kadar hiçbir tachyon'un varlığı belli edilememiştir. (Fakat bu, onların var olmadıklarını göstermez)

Bir sınıftaki bir taneciği diğer bir sınıftaki bir taneciğe dönüştürmek pekâlâ mümkündür. Meselâ, her ikisi de birer tardyon olan bir elektron ile bir pozitron, birleşerek gamma ışınlarına dönüşebiliyorlar. Gamma ışınları ise Luxon'lardan oluşmaktadır ve tekrar elektron ve pozitrona dönüştürülebil-

Vanlıoğlu Ticaret Arsa Ofisi

ÖNEMLİ AÇIKLAMA:

1) Tamamı 12 bin TL. arsalar 120 merekare olup, 2 bin peşin, ayda 500 TL. taksitle İstanbul Arnavutköy'de. **(Selâmet Köy'den İstanbul'a 5 km. daha yakın.)**

2) Sahil arsaları, Gebze-Eskihisar deniz kenarında, etrafı tamamen villâ tipi evlerle çevrili, elektriği, suyu, yolu ve ayrıca her an vesaiti mevcuttur. **(Müslüman kardeşlerimize tavsiye edebileceğimiz arsalar elimizde çok az kalmıştır.)**

Arsalar 200'er metrekare olup, yarısı peşin, 24 ay vade ile tamamı 70 bin TL.'dır.

3) Mesken arsaları İstanbul Sultançiftliği'nde, şehre 7 km. yakınlıkta 120-250 metrekare arası 250-500 TL fiyatla hemen ev yapılabilecek arsalar 1/4 peşin, 24 ay vade iledir.

NOT: Nisan sonuna kadar fiyatlarımızda değişme olmayacaktır. Sattığımız bütün arsaların yolu, suyu, elektriği ve vesaiti mevcuttur.

Firma Sahibi: MAHMUD VANLIOĞLU

Not: Her pazar saat 14.00'de servisimiz emrinizdedir

Merkez: Malta Fevzipaşa Cad. Nu: 36 Fatih Tel: 21 02 60

mektedir. Buna göre, tardyon'ların tachyon'lara dönüşmesi, bunların da tekrar tardyon'a dönüşmesine karşı çıkan teorik bir itiraz mevcut olmadığı görülmektedir, yeter ki bunu yapmaya uygun usûl bulunabilsin.

□ Bir Tachyon Feza Gemisi

Öyleyse, bir uzay gemisinde ve gemi içindeki canlı ve cansız her şeyde bulunan bütün tardyon'ların kendilerine eş tachyon'lara dönüştürülmesi imkânı olduğunu düşünelim. Tachyon gemisi, hiç bir hızlanma belirtisi olmaksızın ışık hızının belki de 1000 katına varan bir hızla hareket edebilir ve bir günden biraz fazla bir süre içinde Alpha Centaurinin yakınına kadar gidebilirdi. Orada da, tekrar tardyon'lara dönüşürdü.

İtiraf etmeli ki, bunu yapabilmek söylemekten çok daha zordur. Meselâ, bir insan vücudundaki bütün tardyon'ları kendi aralarındaki karmaşık bağıntıları bozmadan tachyon'a dönüştürmek nasıl olacaktır? Tachyon'ların hareket hızı ve yönü nasıl kontrol edilecektir? Hayat dediğimiz hassas tabiat harikasına dokunmadan her şeyi tamı-tamına tıpkı eski durumuna dönüştürecek bir kesinlikle tachyon'lara nasıl çevrilebilir?

Ama diyelim ki olabilir. Bu vaziyette uzak yıldızlara ve galaksilere tachyon yoluyle gitmek, seyahati feza-dışı (hyperspace) yoluyle yapan bilim-roman hayâlinin tam karşılığı olur. O zaman hız sınırı kalkmış olacaktır? Artık kâinat, hiç değilse teorik olarak da olsa, ayaklarımızın altına serilmiş mi olacaktır?

□ Simetrik Durumda Tabiat

Belki hayır. 1969'da yazmış olduğum bir makalede, «luxon duvarı» ile birbirinden ayrılmış iki dünyanın, tardyon'lardan oluşan bizim dünya ile tachyon'lardan oluşan diğer dünyanın, kuşkulandırıcı bir «simetrisizlik» görünüşü verdiklerini yazmıştım. Bana öyle geliyordu ki tabiatın kaideleri temel olarak simetriktir, ve duvarın bir yanında ışıktan daha düşük ve diğer yanında ışık hızından daha yüksek hızların bulunduğu doğru olmasa gerek. Açıkçası benim (matematik analizlere girişmeden ve mevzuyu tamamen sezi ile tartışarak) ileri sürdüğüm durum şu idi: luxon duvarının hangi tarafında olursanız olun, sizin bulunduğunuz taraf size tardyon dünyası olarak görünecek, ve karşı taraf da sizin için her zaman tachyon dünyası olarak görünecektir. Böyle bir durumda kusursuz bir simetri olacaktı: iki tarafın her biri diğer taraf için tachyon tarafı olacaktı. Mc Graw-Hill Bilim ve Teknoloji Yıllığı'nın 1971 sayısında yayınlanan «feza-zaman» adlı bir makalede Bilaniuk bu mevzuyu dikkatli bir matematiksel analizden geçirdi. Ve iki dünya arasında gerçekten böyle bir simetrinin var olduğunu buldu.

Eğer bu böyleyse, hız sınırı kalkmıyor demektir. Feza gemileri dünyalar arasında, birinden diğerine nasıl geçiş yaparsa yapsınlar, gemiler hangi dünyanın içinde bulunuyorsa o dünya her zaman tardyon'dur; ve ışık hızından daha hızlı hareket eden dünya daima öteki dünyadır. Demek ki bilim-roman yazarları her şeye rağmen, feza-dışı vasatlarını başka tarafta aramalıdırlar.

OSMANLIÇA'YI YAZILIŞ VE OKUNUŞUYLA EN KOLAY ÖĞRETEN YEGÂNE KILAVUZ KİTAP:
OSMANLIÇA REHBERİ
10 lira
2. Baskı
Hazırlayan: Dr. Ali KEMÂL BELVİRANLI
DAĞITIM: NEDVE YAYINLARI Tuzcular içi No: 2 KONYA
Tel: 130 13

YOL
OLDUR Kİ DOĞRU VARA
Selâhaddin EŞ

Mihrab'ın dışındaki herşey darağacıdır!

Ne demiştik, geçen haftaki yazımızda?

Seçimler yaklaştıkça insanların birbirini lekeleme kampanyası dizgin vurulmaz bir azgınlık halinde devam ettirilmektedir. Nitekim bunu Süleyman Bey'le Bülent Bey'in televizyon konuşmaları ve ondan sonraki münâkaşalarında bütün çıplaklığıyla yeniden gördük. İkisi de birbirine karşı, **«yalancı, kavrayışsız, çok uluslu şirketlerin veya partilerin temsilcisi olarak siyâsete atılan, komünistlerin hâmisi veya kapitalistin tâ kendisi»** gibi ithamlarda bulundular. Bu ithamlar bu iri parti liderlerinin seçim atmosferine giriş hızlarını alabilmeleri için bir itici güç olarak kabul ediliyor.

Ancak, millet bu tip dalaşmalardan öylesine bîzâr olmuş olmalı ki; İstanbul'daki bir avuç **putlu azlığın** zevkini tatmin etmek için milletin hazinesinden yüzmilyonlar harcanarak yapılmış bir **Kültür Sarayı'nı** dahi milletimizin ortak değeri olarak görecek ve **«yaptıranlardan Allah râzı olsun»** diyecek kadar bir tuhaf **«milliyetçi»**leşmiş **Ferruh Bozbeyli** bile, bu hırçın zeminde yaptığı bir televizyon konuşmasında, hiç bir çare ve metod göstermediği, gösteremediği ve sadece hemen herkesin ortak şikâyetlerini dile getirdiği için bile tasvib görüp, Bülent ve Süleyman Beyler'in hırçınlıklarının ve haksızlıklarının ne kadar tedirginlik vesilesi olduğunu orta yerde sırıttırıverdi.

Biz bu satırları yazarken henüz konuşmamış olmasına ve fakat sizin Sebil'in bu sayısını elinize aldığınız zaman konuşması geniş kitleler tarafından tartışılacak olan Erbakan'ın neler söyleyebilebileceğini tahmin edersiniz. Çünkü, o yıllardan beri siyaset hayatımızda yeni bir çığır açmış, kişilerin şahsî kusurlarını ve dedikoduları dile dolamaktan, üzerlerine düşürülen gölgelerden istifade etmek yerine, asıl bağlandıkları temel dünya görüşlerine göre mücadele ederek siyasî hayata bir seviye getirmiştir. Bu sebeple, onun çıkışı ile siyasi liderlerin dünyaya bakış açıları berraklık kazanmış, fakat geniş kitleler ilk olarak onun başka siyasi liderlere hem **solcu** veya **liberal**, kapitalist demesini, hem de sonra onlarla tutup karma hükûmetler kurmasını ilk anda yadırgamışlardır. Ama, milletimiz yılların verdiği alışkanlık içinde birbirlerinin şahsiyetlerine yönelmiş, **«hırsız, yalancı»** gibi basit ve ağır suçlamaları yapagelen insanların işbirliğini yadırgamamıştır. Bu durum tabiatiyle, sadece kitlelerin ve perdenin önünde **zâhiri bir ayrılık**; gerçekte ise, perde gerisindeki gizli bir ittifak ve beraberliği bünyesinde taşıyan bir oyundan başka bir şey getirmiyordu.

Ancak burada bir nebze durup, bir tesbit yapmak zorundayız. Çünkü Erbakan diğer partilerin liderlerinden kimisine **kapitalist**-liberal, kimisine de **solcu** derken, kendisinin ne olduğunu açıkça ortaya koyamamış, **milli görüş** gibi oldukça **muğlak** ve **esnek** bir deyime sığınmıştır. Ancak, anlıyana, fiiliyatta ortaya koyduklarıyla ne olduğunu ihsas ettirmektedir. Çünkü, mevcut düzen, Türkiye'de aslında tek bir şeyi yasaklamaktadır, kesinlikle.. O da İslâm'a dayalı bir içtimaî düzenlemedir! Türkiye'de her türlü düşünceye hürriyet ve o düşüncelerin milletin reyiyle devlete aksetmesine hukukî cevaz vardır da, sadece ve sadece-**bütün millet istese dahi**- İslâmî bir düzenlemeye cevaz yoktur!

Nitekim, Erbakan'ın 1970'lerde kurduğu bir parti böyle bir iddiaya **mâruz** kalarak kapatılmıştı. Sırtını **cibet-i askeriyeye** dayandırdığı intibaını meydana getirmeye muvaffak olmuş bir dergi Erbakan ve partisi üzerinde yine ters ve sert bakışlar olduğunu hissettirdikten sonra, Erbakan'a âid olup olmadığını açıklıkla ortaya koyamadığı ancak zâtî istihbaratının tesbitine dayanarak yazdığı şu hususları ona mal etmiş ve güya Erbakan bu suçlama karşısında şöyle diyesiymiş: **«MSP bir şeriatçılık hareketi değildir. Bir tarikat hareketi değildir. Fikirlerimiz kendilerimize âittir. İslâm şeriatinden kaynaklanmış olsak, bir partiyi kurmazdık. Zira fırkacılık İslâm'da reddedilmiştir. Fikirlerimizin nereden alındığına değil, fikirlerimizin bütününe bakılmalıdır. Çok gayretkeş bir çaba içinde olunursa, bir çok partinin, bir çok düşünceleri-ni İslâm'ın kitabı olan Kur'an'dan, musevîlerin kitabı olan Tevrat'tan, hıristiyanların kitabı olan İncil'den aldıklarını söylemek mümkündür. (...) Türkiye, parti kapatmakla işlerin halledilemiyeceğini, geçirdiği birden fazla tecrübeyle görmüştür. Biz, en kâmil mânada hür düşünceden yanayız!»**

Evet, Erbakan'a izafe edilen bu sözler mevzuubahs dergide neşrolununca, onu düne kadar **«şeriatçı»** diye itham edenler, bu sefer de **«Erbakan, biz şeriatçı ve tarikatçı değiliz diyor, ey millet!»** diye, kendi akıllarınca bu sefer de onu bir başka taraftan vurmaya çalışıyorlar.

AP nâşir-i efkârı olan bir gazetede yazı yazan eski AP meb'uslarından ve bir zamanlar müslümanlara **«yeşil komünist!»** diye alçakça bir iftira savuran sonra da **tükrük hokkası** haline getirip, tükürdüğünü yalamak zorunda kalan birisi, ise 16 Mart 1977 günü, MSP için şunları yazıyordu: **«... ŞERİAT kanunlarının yürürlükte olmasını isteyen bir zihniyetle karşı karşıyayız. Türk devletinde hiç bir zaman şeriat kanunları tatbik edilmemiştir. Bu bakımdan Osmanlılardan da geriye dönmenin heveslileri vardır.**

Din bizim mânamızdır, manevî en büyük duygumuzdur. Müslümanız. İslâm Dinî'ne yürekten bağlıyız. Fakat, bütün bu tarafımız mânevîdir! (...) Bu zihniyet bizim karşımızda daima ezilmeye mahkûmdur»!!..

Evet, bir taraftan İslâm'a yürekten bağlı olduklarını söyleyenlerin diğer taraftan İslâm şeriatine böylesine azgın bir düşmanlıkla saldırmaları müslüman milletimizin gözlerini açmaya yeter artar bile...

Ama, milletimizin dikkatleri bunlardan başka taraflara çekilmek isteniyor. Bir müslümanın tabiatiyle en büyük düşman olması gereken komünizme karş hassasiyeti de istismar olunuyor ve yukarda bahsi geçen derginin Erbakan'a izafe ettiği beyanattaki şu bölüme dikkat çekiliyor.

Erbakan; **«Biz en kâmil mânada hür düşünceden yanayız. Hattâ o kadar ki, işin prensipinin bu olduğunu** (yâni, en kâmil mânada bir düşünce hürriyetini) **kabul edince komünist partisi bile kurulabilir.** (Efendim, komünist partisi kurulursa, bunlar milleti aldatır) **idlalarının safsata olduğuna inanıyoz. Milleti kimse aldatamaz!»** demiş...

Biz, Erbakan'ın tasdikleyicisi değiliz, elbette.. Onu zoraki tasdik etmek gibi bir siyasî bağlılık ve asabiyet bizim için mevzuubahs değildir.

Bu bakımdan, bir takım kimselerin **«gördünüz mü, Erbakan komünist partisi istiyor!»** gibi iddiaları manşetlere çekmesine bir parti asabiyetiyle değil, fikrî süzgeçten geçirerek ele almak ihtiyacını hissederiz.

Şunu peşinen ifade edelim ki; Türkiye'de marksist veya marksist partileri olmasa, böyle bir sözün mânasızlığına dikkati çeker, karşı koyardık. Ancak bugün millet, CHP'nin ötesinde beş tane komünist partisiyle karşı karşıyadır da, bunlara komünist denilememekte ve bunlar kendilerini mevcut hukuk düzeniyle kamufle etmektedirler. Çünkü milletimiz bunlara açıkca **«komünist»** denildiğinde asla itibar etmiyecek, takke düşüp kel görünecektir. Nasıl ki, bir ahlâksız kadına **«fahişe»** deseniz herkes ondan nefret eder ama, **«dilber, fettân, işvebâz** gibi isimlerle anıldığında, «fâhişe» denildiğindeki gibi bir aksülâmel meydana getirmez. Türkiye'deki komünistler bugün hem tam olarak fikir hürriyetinden istifade edebilmekte ve üstelik komünistliklerini hukukî makyajla gizleyebilmektedirler.

Bu bakımdan, en kâmil mânada bir düşünce hürriyeti olduğunda bir müslüman elbette ki komünist partisinden de çekinmez, kapitalist partisinden de.. Çünkü, hakikî kuvvet hakka istinad edenindir. En kâmil mânada bir düşünce hürriyetinin olduğu yerde İslâm inancının karşısına başka hiç bir sistem çıkamıyacaktır. Bunun aksini iddia eden bir müslüman kendi inancının mantıkî üstünlüğünden ve bütünlüğünden endişe ediyor demektir.

O halde gerçekleri görmek ve devekuşu gibi başları kuma gömmemek gerektir. Asıl bilinmesi gerekli olan, mihrab'ın dışındaki her şeyin insanlık için dârağacı olacağının idrâkidir.

İSLÂM YAZISINA DÂİR

1

İslâm yazısının menşei ve intişarı

RIFKI MELÛL MERİÇ

Atikiyat, Tarih ve Lisaniyat ile iştigal eden bazı müsteşriklerin yaptıkları araştırmalar, İslâm-Arab yazısının menşei mes'elesine âid mechullerin bir kısmını izale etmek olmakla beraber henüz bu hususta tam bir hüküm vermek mümkün değildir. Ancak elde edilen Milâdî ikinci, üçüncü, dördüncü, beşinci ve altıncı asırlara âid vesikaların mukayeseli tedkiki ile Arab yazısının Nabatî yazıdan müştak olduğu tahmin edilmektedir.

Sînâ yarımadasında yapılan hafriyat ile meydana çıkan bir takım yazılı eserler ve kitabeler, Âramî yazıdan iştikak etmiş olan Nabatî yazı ile Arab yazısı arasında başka bir nevi yazının mevcud bulunduğunu ve bu yazının da Arab yazısının teşekkülüne bir başlangıç olduğunu anlatmaktadır. Bu yazının mücidleri, Sînâ, da ve onun etrafında oturanlardır ki, bunların ekserisi, Arab milletine mensubdular. Uzun müddet okunamayan bu yazı, Şam'dan Medine'ye kadar uzanan sahada münteşir ve müstâmeldi. Bunda, bilâhare takarrür edip önce ibtidaî kûfî şeklini alan, sonra da elan bir çok müslüman milletler arasında kulanılmakta olan muhtelif ve mütekâmil şekillere inkılâb eden Arab yazısının ilk tohumları görülmektedir. Euting (Nabat. Inschriften) e göre bu yazı inkişaf ederek Akdeniz ile Cenubî Arabistan arasında ticaret kervanları vasıtasiyle büyük bir sahada kullanılmış ve bilâhare bitişik Arab yazısının doğmasını mûcib olmuştur.

Sînâ kitabelerindeki yazının tipi münhariftir. Milâdî ikinci asırdan sonraya âid olan bu kitabeler ve yazılar, sert maddeler, taşlar ve madenler üzerine yazılmıştır. En eski vesikalar, Milâdî 210, 230 ve 260 tarihlerine âid kitabelerdir (1). Namâra'da 328 de Basra'da ölen - İmre-ül'Kays'-in türbesinde bir söve üzerinde Nabatî-Arab (Nabatéo-Arabe) yadigârı bir kitabe bulunmuştur ki, R. Dussaud, bunun lisanî ve tarihî ehemmiyetini göstermiştir. Bu Arab kitabesi, Sînâ kitabelerinde ve paralarında görülen Nabatî alfabenin değiştirilmiş nev'i ile yazılıdır (2). Yazılı en eski Arab yadigârları da, Zebed'de bulunan Arab, Yunan ve Süryânî dilleriyle milâdî 512 tarihine âid üç lisanlı ve Merkezî Suriye'nin dağlık nâhiyesinde, Harran'da kadîm bir mâbedin kapı sövesi üzerine 568 de yazılmış iki lisanlı iki kitabedir (3). Bunlar, Nabatî yazının Arab yazısına inkılâb edişini bâriz olarak gösteren vesikalardır.

Bu inkılâb ve teşekkül, Nabatî'lerin büyük bir ticaret merkezi ve pay tahtı olan Petra'da, Milâdî ikinci asır sonundan itibaren başlamış olsa gerektir. Petra ile Sînâ, Hicâz vesâir uzak-yakın memleketler arasındaki ticarî münasebetler dolayısiyle sür'atle yazılan Nabatî yazının Arablar arasında yayıldığı, bu yazıda mevcud harflerdeki bazı aksamın yavaş yavaş hazfi ile-Nebatîler Devleti'nin inkırazı ve Gassânî'ler Devleti'nin zuhuru sıralarında, üçüncü Milâdî asra doğru yahud o asır içinde - Arab karakterlerinin hayli taayyün ettiği anlaşılmaktadır.

Sebeî ve İbrânî yazıları arasında bir nevi harflerden mürekkeb olan ve Müller tarafından tedkik edilen Lihyan kitabeleriyle Semûdî harflerle yazılmış ve Euting tarafından tedkik edilmiş olan - Medyen kitabeleri (4) arabların ilk devirlerine âid en eski yadigârları olmakla beraber bunların muahhar Arab yazısiyle hiç bir alâkaları yoktur.

Yeni Muhît-ul'Maarif müellifi Emrullah Efendi'nin verdiği malûmata göre, Arablara yazı, Âramîler, Nabatîler, Süryânîler, İbrânîler hattâ Hindliler vasıtasiyle Fenikelilerden geçmiştir; nitekim Yunan yazısı da Süryâni, İbranî, Nabatî yazıları da öyledir. Fenikeliler ise ticarî münasebette bulundukları Mısırlılardan almışlardır. Ve harflerine de, Mısırlıların usulüne tevfikan isim vermişlerdir. Meselâ Mısır alfabesinde A harfinin ismi, Ahum'dur ki, kartal demektir. Fenikece A harfinin ismi, öküz demek olan Alaf'tır ki, bu isim, Süryânîcede Elâf, İbrânîde Alif, Arabcada Elif, Yunancada Alfa olmuştur. Harfler, evvelâ kendi sesleriyle başlayan ve halkça mâruf olan kelimeler iktibas edilmek sûretiyle tesmiye ve o sûretle resmolunmuşlarsa da zaman geçtikçe ve ihtiyac da tesirini arttırdıkça bu şekilde sadeleşerek kolayca yazılabilecek bir hale gelmiştir. Arab alfabesinde meselâ Ayn ve Sin harfleri, delâlet ettikleri «göz ve diş» manalarına göre aldıkları şekilleri elân muhafaza etmektedir.

(1) Moritz, L'Ecriture Arabe: Encycl. de l'Islam. t, I.

(2) Gaston Migeon, Manuel d'Art Musulman. t, I,

(3) Migeon. Manuel d'Art Musulman. — Bunu Wetzstein ile Waddington relevé etmişlerdir.

(4) Moritz. L'Ecriture Arabe.

dinî bahisler 2

Müslümanların mânevi bağları

İmam Ahmed, Atâa' El-Horasânî'nin şöyle dediğini rivâyet eder: Vehb b. Münebbih Kâ'beyi tavaf ederken karşısına çıktım ve dedim: **«Bana öyle bir söz söyle ki, onu şuracıkta belleyivereyim, hem özlü söyle.» Peki diyerek anlattı; Her şeyden âlî ve berî olan Allah, Davud (A.S.)a vahyetti ki: «İzzetim ve azametim hakkı için, kullarımdan her hangi bir kul, yaratıklarıma değil de, bana itimad ederek yapışsa -ki ben onu niyetinden anlarım- ve yedi gökle birlikte içindekiler de ona hile ve tuzak kursa, ben mutlaka o kulum için, onların içinden bir kurtuluş çaresi yaratırım. Yine izzetim ve azametim hakkı için kullarımdan her hangi bir kul, bana değil de bir mahlûka güvenip yapışsa -ki onu niyetinden bilirim- şüphe yokki ben elinden bütün ilâhi vesile ve çâreleri keser (alır) ve yeri ayaklarının altında bataklık hale getiririm. Sonra da onun hangi vâdide helâk olacağına da hiç aldırmam».**

İmdi bu gaye nefislerde yerleşir, niyetler bunun üzerine hâlis olursa bu gayenin orduları arasında gerçek râbıta teessüs etmiş demektir: Artık onlar bu gâye üzerine (söz vererek) kardeşlik yaparlar, bununla birbirlerini severler ve icaplarını yerine getirirler. Bütün bu hususlarda üzerlerindeki gözcü de Allahın onlara bakan gözüdür. Her hangi bir ferd bu gâyeye bir hile yapmağa muktedir değildir. Çünkü bunu yaratmayı murad eden bizzat Allah Taâlâdır, onun nezdinde kimsenin hilesi sökmez. Bu gâye için her hangi bir haricî korku da mevzuubahis değildir. Zira Allah, san'at (eser)inden her mütecâvizi def' etmeğe kefildir. Şu var ki; buna dahilden bir belânın gelmesinden ve şeytanın metin temelleri sarsmasından korkulur. Bu tehlike ona yalnız iki gedikten sızar:

a — İsyanlar ve günahlardan. O halde hak dava adamları bundan, en azgın düşmanlarından sakındıklarından daha fazla sakınmalıdırlar. Çünkü onların bununla olan savaşları bir temizlik -kirlilik savaşıdır. Eğer onların temizliği kirlenirse savaşı kaybetmişlerdir, düşmanlarını öldürüp mahvetseler de... Allahın rahmet kapısı her ma'siyetten sonra dahi açıktır. **«Allah hem çok tevbe edenleri sever, hem çok temizlenenleri sever.»** (15).

b — Allaha şerik koşmaktan. Şirkin en tehlikelisi en gizli olanıdır. Gizli şirktendir ki, bilmeden, nefsin hazlarından her hangi birini Allaha ortak edersin. Bu, dinde bilgisi, cihadda mazisi olanlar için en tehlikeli bir şeydir. Zira şeytan böylelerini, kendisinde hakkın tecelli ettiğini bildikleri bir şeye küfr etmelerine veya inandıkları ve üzerinde ısrar ettikleri bir amelden vaz geçmelerine dâvet edemez. Fakat onlara başka bir yönden, anlamadıkları bir yerden gelebilir. Ve meselâ birine, şöyle der: **«Sen âlimsin, fazilet sahibisin, bir mâziye sahipsin. Onlar, o insanlar seni dinliyorlar, senin yazdıklarını okuyorlar ve seni beğeniyorlar... Sen... sen... sen...».** Böylece ona her yandan ısrar eder. Bu (sen) in zevki aldatıcı, hoş bir zevktir, alışkanlığı kaskatı, sürçme yerleri de çeşitlidir. Nihâyet, (şeytan), hilesinde ona galip gelir, onu zelil nefsine çevirince, artık o, nefsinin hakir mihrabında kölelik etmeğe başlar.

Artık işlediği bu gibi günahların içinde yaşadığı müddetçe, ne ilmi, ne de geçmiş müktesebatı ona mâni olamaz. O günah ki; onu ilk defa irtikâp eden şeytandır. **«(İblis) Dedi: Ben ondan (Ademden) hayırlıyım. (Çünkü) beni ateşten onu ise çamurdan yarattın»** (16). Bilâkis bu takdirde onun ilmi ve geçmiş müktesebatı en sâdık yardımcılarındandır.

İmam Ahmed **«Kitab'üz-zühd»**de rivâyet eder: **«Beni İsraîlden birisi bir dileğin yerine gelmesi için altmış yıl ibâdet etmiş. Fakat muvaffak olamamıştı. Kendi kendine söylenmiş: Yemin ederim ki; eğer sende bir hayır olsaydı muradına ererdin. Uykusunda kendisine biri gelmiş ve şöyle demiş: O anda nefsini ayıplamanı gördün ya! İşte o, altmış yıllık ibadetinden daha hayırlıdır!!»**

□ FİKİR BAĞI

Ruhî bağla ve onun nûru içinde, Allahın fazl u kereminin kefil olduğu bir bağ daha vardır; o da vahyin, esaslarını tesbit ettiği ve hükümlerini indirdiği fikir bağıdır. **«Hakikat, biz sana kitabı -Allahın sana gösterdiği vechile insanlar arasında hükmetmen için- hak olarak indirdik»** (17). Ruh bağının. kalblerini birbirine bağladığı mü'min cemaate, gerçekte Allah öyle olgun ve üstün bir şeriat ihsan etmiştir ki; o, daima akıllarını birbirine iyice bağlar ve onları aynı ölçülerden, yani Rablerinin ahkâmından fışkırır hale getirir. Bu husus onlar için iki mübârek kaynakta, Allahın kitabında ve Resulün sünnetinde toplanmıştır. Resulullah (A.S.) bizi ihmal etmemiştir, hattâ Vedâ' Haccında bizim Kitab ve sünnet üzerine emin kılındığımızı ve onlara yapıştığımız müddetçe kat'iyyen yoldan sapmıyacağımızı ilân etmiştir.

(15) El-Bakara, 222.
(16) El-A'raaf, 12.
(17) En-Nisâ, 105.

Almanya postası...

Gazetemiz Sebil'in siz gurbetzede kardeşlerimize âid olan bu sütûnuna çoktan beri yer veremediğimiz için müteessiriz. Ancak bize bildirildiiğ takdirde, Almanya'daki kardeşlerimizle alâkalı hâdiseleri böyle onlara mahsus bir sütun yerine gazetemizin icabında kapak kısmında dahi değerlendirmek yoluna gittiğimiz malûmunuzdur. Elverir ki, duyulması sâdece Almanya'daki kardeşlerimiz için değil, bütün müslümanlar için faydalı telâkki olunacak bir hâdise mevzuubahis olsun.

Defaatle yazmış olmamıza rağmen, hâlâ bize çeşitli bankaların aracılığı ile abone bedeli gönderen kardeşlerimiz vardır. Bunun saymakla bitmiyecek mahzurları olduğunu şimdiye kadar bir kaç defa izah etmiş bulunmaktayız. Bu sebeple bir kere daha hatırlatıyoruz; bize gönderilmesi arzu edilen her türlü parayı aşağıdaki adres ve posta çekine çıkarmalarını hatırlatmak istiyoruz.

ADRES:
Hasan Damar
Ekbertstr. 24
3300 Braunschweig
Postcheckkonto Nr. 379 38 - 3000 HANNOVER

DİKKAT ŞU HUSUS ÇOK MÜHİMDİR:

Ötedenberi abone müddeti dolanlar paralarını kime ve nasıl göndererek abonelerini yenileyeceklerini sorup durmuşlardır. Biz de bunlara ileride gazetelerinin içinde matbû bir posta çeki havâle kâğıdı bulacaklarını, bunun üzerine sadece havale edecekleri miktarı yazarak hiç bir masraf ödemeden gönderebileceklerini bildirmiştik. Bu Postaçeki havale kâğıtları Almanya'da basılıp geldiği için bir hayli gecikmiş gazetemizin neşriyat hayatı ikinci senenin yarılarına doğru yaklaştığı halde elimize şimdi vâsıl olabilmiştir. Bu itibarla Almanya'daki abone kardeşlerimize vaad ettiğimiz Postaçeki havale kâğıtlarını bu sayı ile birlikte takdim ediyoruz. Lüzumlu her şey bunun üzerinde matbû olarak mevcuttur. Sadece miktar yazılmamıştır. Bu sebeple aboneliklerini sadece altı ay için yenilemek isteyenler «25 DM», bir sene için yenilemek isteyenler ise «50 DM» yazarak adreslerini de okunaklı bir sûrette ilâve ederek postaya vermelidirler.

Biz (abonesi bitmiş veya bitmemiş tefrik etmeden) Almanya'daki abonelerimizin hepsinin gazetelerinin içine bu havale kâğıdını bilhassa koyuyoruz. Zira, kendisi için bunu doldurmak mecbûriyetinde olmayanlar, yeni bir kardeşi abone yapmak için kullanabilir ve bu sûretle kolaylıkla bir abone kazanılmış olur. Bu yüzden «Benim abonem bitmediği halde, gazetemin içine bu havale kâğıdı niçin kondu?» diye itiraz olunmamasını rica ederiz. Hatta birinci seferinde ihmâle uğramak veya kaydolmak ihtimaline binâen bu havale kâğıtlarını iki sayı arka arkaya göndermek kararındayız. Bu takdirde her abone kardeşimiz eline fazladan olarak gelen havale kâğıdını değerlendirdiği takdirde, almanyadaki abonelerimizin asgarî bir misli çoğalması mümkün olacaktır.

Türkiye'de bu Postaçeki muâmelelerinde dikkati çeken en büyük aksaklık gönderici ad ve adresinin yazılmasının unutulmasıdır. Ümid ve temenni ederiz ki; Almanya'daki kardeşlerimiz bu hususta daha dikkatli davranırlar da, paralarını gönderdikten bir müddet sonra (bilhassa yeni aboneler) «falan tarihte para gönderdiğim halde gazetem neden gelmiyor?» diye şikâyet mektubu göndermek mecbûriyetinde kalmazlar.

Bilvesile, Allah'ın selâmı, bereketi âtıfeti üzerinize olsun, aziz kardeşlerimiz!..

Meçhul kahramanlar

(Baştarafı 5. Sayfada)

için yemeği hazır etmelerini de hademeye ihtar ettim. Sertabib giderek cereyan-ı hali arz etti. O sırada Harem kapısının önünde duran otomobil de gitti. Sertabib avdetinde «Efendimiz taam buyursunlar da şimdi kendilerini kabûl ederim buyurdular» cevabını getirdi ve bu derece had bir şekil almış olan hâl şu sûretle bertaraf olundu. Taamı müteakip Zât-ı şâhâne Ali Rıza Paşa'yı kabûl ederek Meclis-i meb'usanın küşadı için emr-i kat'î verdi. Ertesi gün nâm-ı şâhâneye olarak kıraat edilecek nutk-ı iftitahi (açış nutku) müsveddesi Bâb-ı âli'den vürûd ederek lede'l-arz kabûle iktiran eyledi. Fakat Hünkâr ziyâde müteheyyiç olmasiyle hastalık bahâne ederek Meclisteye bizzat ispat-ı vücûd etmedi ve dört beş gün Harem dairesinden çıkmadı. Hatta Küçük mâbeyne çıkmadığı günler beni Haremde kabûl etmek mu'tadı olduğu halde o müddet zarfında beni de kabul etmeyip ma'ruzâtı Harem dairesine gönderdim. Hastalığına dâir hergün Sadaret mârifetiyle resmî rapor da neşr olunurdu.

Meclis-i Meb'usan'ın 12 Kânun-i sânî 1338 Pazartesi günü ba'd ez-zuhur (öğleden sonra) saat ikide küşâdı tekarrur etmiş olduğundan vakt-i muayyende üniformayı lâbis (giymiş) bulunduğum halde alay arabasiyle Meb'usan dâiresine azimetle beyannâme-i hümayunu Sadr-ı âzam Paşa'ya teslim ettim. Onun tarafından da Dahiliye Nâzırı Şerif Paşa'ya tevdi olunarak kürsü-i hitabette kıraat ettirildi. Meclis-i Meb'usan riyâsetinde ibtidâen Hariciye Müsteşarı esbabı Reşad Hikmet Bey intihab olunmuş iken bir müddet sonra kanser illetinden vefatı vukuuna mebni yerine Celâleddin Ârif Bey intihab kılındı. Âyan riyâsetine de Sadr-ı esbak Tevfik Paşa tâyin olundu. Hükûmet-i hâzıramızca umde-i siyâset ittihaz olunan «*Misak-ı Millî*» bu meclis-i meb'usanda taht-ı karara alındı. (23)

(23) Ali Fuad Türkgeldi — Görüp işittiklerim, Ankara 1951 sh. 252 vd.

سبيل
الكل في سبيل الحق
Sebil
herşey hak için

Haftalık, tarafsız, siyâsî, edebî tarihî gazete ● Yıl: 2, Sayı: 65
fiyatı 5 lira (yurtdışı bir misli)

Başyazarı ve Mes'ul Müdürü
Kadir MISIROĞLU

Umumî Neşriyat Müdürü:
Yılmaz YALÇINER

İdarehâne adresi: Vilâyet Han Kat: 3, No: 204 — İstanbul
Telefon: 26 38 96

Posta Çeki nu: 97 446
Dizgi: Sebil Matbaası,
Baskı: Fazilet Matbaası

Sebil

Everything
Devoted to the Truth (HAQQ)
An independent Muslim,
Historical, Political and Literary
Weekly.
P.O. BOX: 393
Istanbul — TURKEY
Representative of
Germany A. Rüştü BANAZ —
Hasan DAMAR 33 Braunschweig
Ekbert Str. 24 ● Postscheckkonto
nr. 37938-300 Hannover
Telefon: 0531-85033

● ABONE:
Yıllık abone bedeli 200 lira, altı aylık 100 liradır. Yurt dışı abone bedeli bir misli alınır. Yurt dışından (Avrupa'dan) abone olmak isteyenler, yukarıdaki adresleri kaydedilen Almanya temsilcilerimize müracaat ederler. Yurt içinden abone olacaklar abone bedelini Posta Çeki nu: 97 446'ya havale ile vaziyeti idarehanemize bildirirler.

● İLÂN:
Neşriyatımıza aykırı görülen ilânlar alınmaz. İlânların siyah - beyaz sütûn santimi 50 liradır. Kitap ilânlarında tenzilât yapılır. Arka kapak için dört renk ilân tam sayfa (üç sütûn) 5.000 lira.

● DAĞITIM:
Ukaz Dağıtım Şirketi tarafından yapılmaktadır.

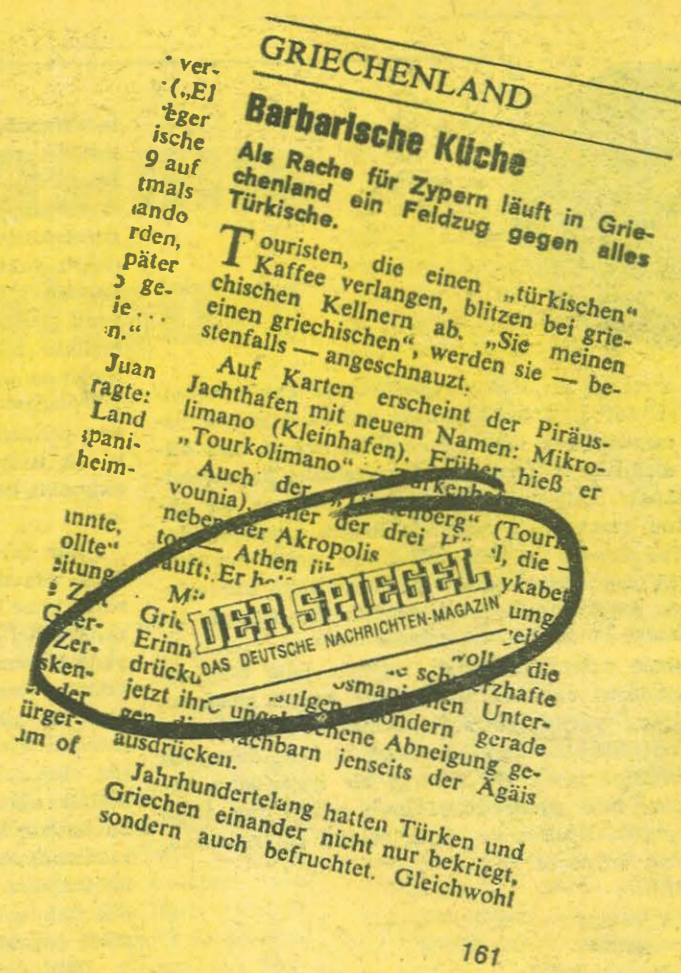

GRIECHENLAND

Barbarische Küche

Als Rache für Zypern läuft in Griechenland ein Feldzug gegen alles Türkische.

Touristen, die einen „türkischen" Kaffee verlangen, blitzen bei griechischen Kellnern ab. „Sie meinen einen griechischen", werden sie — bestenfalls — angeschnauzt.

Auf Karten erscheint der Piräus-Jachthafen mit neuem Namen: Mikrolimano (Kleinhafen). Früher hieß er „Tourkolimano" — [illegible] der drei [illegible], die — Athen [illegible] auft; Er [illegible] Mi[illegible] Gri[illegible] Erinn[illegible] drücku[illegible] jetzt ihr[illegible] ausdrücken.

Jahrhundertelang hatten Türken und Griechen einander nicht nur bekriegt, sondern auch befruchtet. Gleichwohl

DER SPIEGEL — DAS DEUTSCHE NACHRICHTEN-MAGAZIN

161

Karamanlis'in bile soyadı tehlikede

ATINA, TÜRKÇE OLAN HERŞEYE SAVAŞ AÇTI...

Mekki Yassıkaya yazıyor

Yunanlılar, Kıbrıs'ın öcünü alabilmek maksadıyla, Yunanistan'da Türk asıllı ne varsa hepsine karşı saldırıya geçtiı.

Almanya'da yayınlanan ve en çok satan siyasî **«DER SPIEGEL»** dergisi, son sayısında **«BARBAR MUTFAK»** başlığı altındaki yazısında; **«Yunanlıların, Türk kültürünün memleketlerindeki tesir ve izlerini yok etmek ve silmek için uğraştıklarını»** ifadeyle **«Yunanlılar 88 şehirin 345 semtin Türkçe isimlerini değiştirerek, Yunanlılaştırdılar. Şayet Türk soyadlarını da değiştirecek olurlarsa yüzbinlerce Yunanlıyı büyük bir güçlüğün beklediğini, hatta mecliste bulunan 30 kadar parlâmenterin de soyadlarını değiştirmek mecburiyetinde kalacaklarını»** yazmaktadır.

«BARBAR MUTFAK» başlığı ve **«Yunanlılar, Kıbrıs'ın öcünü alabilmek maksadıyla, Yunanistan da Türk asıllı ne varsa hepsine saldırıya geçti.»** İkinci başlığıyla verilen yazı özetle şöyledir.

«Yunanistan'da şayet turistler «Türk kahvesi istiyorum» derlerse, garson hemen tersler «herhalde Yunan kahvesi istiyorsunuz» der. Haritadan Türkçe isimleri kazımaya başlayan Yunanlılar, eski bir Türk limanının ismini «Mikrolimano- Küçük Liman» şeklinde değiştirmişlerdir. Daha önce bu limanın adı «Tourkolimano, yani Türk limanı» idi. Yine Akropolis ve Lykabettos tepelerinin yanında bulunan Atina'nın üç büyük tepesinden biri olan «Tourkovounia-yani Türk tepesi» nin ismini «Salvator Hügel=Salvator Tepesi» olarak değiştirmişlerdir.»

«Yunanlılar Türkçe adları haritadan kazımakla sadece asırlar boyu süren Osmanlı kültürünün baskısını unutmak değil, aynı zamanda Ege kıyısındaki komşularına (Türklere) karşı kin ve nefretlerini de belirtmek istiyorlar.»

«Yine Yunanlar; «Hacı», «Oğlu», «Kara» gibi Türkçe olarak biten soyadlarını da değiştirmek istemektedirler. Şayet bu gerçekleşecek olursa; Yunan meclisinde bulunan 30 parlementerin ve kabinede vazifeli Maliye Vekili «Devletoğlu» ve Dahiliye Vekili «Yurdanoğlu» nın, hatta Başvekil Karamanlis'in «Karaman»dan gelen soyadı değiştirilecektir.

«İstanbul doğumlu olan Yoannes Dizikirikis'in 1975'de hazırlayıp sunduğu bir teklife göre Yunanlar, Yunan dilindeki Türk asıllı bin kelimeyi çıkarıp atmak istemekte ve bunu «biz kendi lisanımızı Türkçeden temizlemeliyiz» demekte ve böylece 'kuvvetli ve gururlu olabileceklerini' iddia etmektedirler.

«Türklere karşı Yunanlıların gurur ve kuvvetli olma seferberliklerine rağmen, yine de bu tutumları, Türklerin bir bayram sevincini yaşarken, mutlaka Yunanlılar üzüntü duymakta ve yas tutmaktadırlar. Onların gurur ve üstünlük seferberlikleri buna engel olamamaktadır. Zira, Yunanlılar 29 Mayıs 1953 İstanbul'un Türkler tarafından fethedilişinden bu yana her salı günü YAS tutmakta, bu güne «Uğursuz, şanssızgün» adını vermektedirler. Buna karşılık 25 Mart 1821'i ise Türklerin hakimiyetinden kurtuluşları münasebetiyle «Milli Bayram» olarak kutlamaktadırlar. 1922' de küçükasya felâketinden (yani kurtuluş harbindeki bozgunlarından) sonra Yunanlıların 'Megalo İdea-Büyük İdeal'leri üzerine kurdukları ve eski Bizans İmparatorluğunun, başşehri İstanbul'u zaptederek tekrar Bizans'ı kuracakları şeklindeki hayâl ve arzuları da yıkılıp gitmiştir. İki devlet halen daha Yunanlıların kaybolan şehirleri olarak kabul ettikleri İsanbul üzerine çekişip durmaktadırlar. İstanbul isminin Yunanca 'eis ten Polin' (şehir içinde) den geldiğini iddia ederlerken Türkler 'İslâm' kelimesinden olduğunu söylemektedirler.

«Yunanlılar kendi mutfaklarını «BARBAR MUTFAK» dedikleri Türk mutfağının ve «HAREMDEN SESLER» dedikleri Türk müziğinin tesirinden de müziklerini kurtarmak istemektedirler.»

«DER SPİEGEL», Yunanistanla Türkiye'nin, Almanya ile olan ilişkilerine de temas ederek, iki düşman ülkenin Ege meselesiyle aralarına giren soğukluk esnasında 1976' da Yunanistan ve Türkiyeyi ziyaretinden sonra Alman Başvekili Helmut Şimit'ln Türk ekonomisi üzerine söylediği sözlerden dolayı Yunanlıların ferahlık ve sevinç duyduklarını da ilâve ederek yazıya son vermiştir.

Bilindiği gibi Helmut Şimit Türkiye'yi ziyaretinden sonra yine 'Der Spiegel' dergisinin muhabirinin bir sorusuna verdiği cevapta: **«Türk ekonomisi (Schweinstall) DOMUZ AHIRINA BENZİYOR»** demişti. Sonradan yaptığı açıklamalara göre Şimit, güya bu tâbiri kullanırken **«Türk ekonomisinin bir karışıklık ve çıkmaz içinde olduğunu belirtmek istemiştim»** demiştir.